د حضرت يشوَع کِتاب

د خُدائ پاک حضرت يشوَع له د کنعان د فتح کولو حُکم ورکول

١ (۱) د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د مرګ نه پس مالِک خُدائ د موسیٰ مددګار د نون زوئ يشوَع سره کلام
وکړو. (۲) هغهٔ وفرمائيل، ”زما خِدمت کوونکے موسیٰ مړ دے نو اوس تهٔ او اِسرائيليان تيار شئ او د اُردن د سيند نه
پورې غاړه هغه زمکې ته واوړئ چې زهٔ به يې تاسو له درکوم. (۳) چې زهٔ به هر هغه ځائ تاسو له درکوم چې چرته تاسو
قدم ږدئ هم هغه شان لکه څنګه چې ما د موسیٰ سره وعده کړې وه. (۴) ستاسو علاقه به په جنوب کښې د بيابان نه واخله
په شمال کښې د لبنان غرونو پورې، نمرخاتهٔ طرف د فرات د لوئ سيند نه واخله، نمرپرېواتهٔ طرف ته د مديترانی د سمندر
پورې خوره وی چې په دې کښې به د حِتيانو ټول مُلک شامل وی. (۵) يشوَع چې تر کومې پورې تهٔ ژوندے يې هيڅ څوک
به تا له شکست نهٔ شی درکولے. زهٔ به ستا هغه شان مل يم لکه څنګه چې د موسیٰ مل وم. زهٔ به کله هم تاسو سره بې‌وفائی
ونهٔ کړم او نهٔ به مو يواځې پرېږدم. (۶) تکړه او زړَور اوسه ځکه کله چې دوئ هغه زمکه قبضه کوی نو تهٔ به د هغوئ مشر
يې، هغه زمکه چې ما د دوئ پلار نيکهٔ سره د هغې لوظ کړے وو. (۷) تکړه او زړَور اوسه او په هغه ټول شريعت باندې
عمل کوه چې زما خِدمت کوونکی موسیٰ تا له درکړے دے. د هغې نه يو خوا بل خوا مهٔ اوړه او بيا چې هر چرته هم تهٔ ځې
نو کامياب به يې. (۸) ستاسو په خولهٔ دې د شريعت دا کِتاب خبرې هميشه وی. شپه او ورځ په دې غور کوئ. او چې په
دې کښې څهٔ ليکلی دی نو په هغې ښهٔ عمل کوئ. نو تاسو به کامياب يئ. (۹) دا ياد ساته چې ما تا ته حُکم کړے وو چې
تکړه او زړَور اوسه. يرېږه مه او چې بې‌حوصلې نهٔ شې، ځکه چې تهٔ هر چرته هم ځې نو زهٔ مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک به
ستا مل يم.“

د حضرت يشوَع بنی اِسرائيلو له حُکمونه ورکول

(۱۰) بيا يشوَع مشرانو له حُکم ورکړو چې، (۱۱) ”په کيمپ کښې وګرځئ او خلقو ته ووايئ چې، څهٔ خوراک تيار کړئ ځکه
چې درې ورځې پس به تاسو د اُردن سيند نه واوړئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې
تاسو له درکوی.“ (۱۲) يشوَع د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې ته وفرمائيل، (۱۳) ”هغه څهٔ مهٔ هېروئ چې د مالِک خُدائ
خِدمت کوونکی موسیٰ تاسو ته فرمائيلی وُو چې، ”مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له د آرام ځائ درکړی او هغه به
تاسو له دا زمکه درکړی.“ (۱۴) ستاسو ښځې، ماشومان او څاروی به په هغه زمکه باندې پاتې شی چې موسیٰ د اُردن سيند
بلې غاړې ته تاسو له درکړې ده. خو ستاسو تکړه لښکر به سره د وسلې د بنی اِسرائيلو ورونو د مدد دپاره مخکښې روان
وی، (۱۵) تر دې چې مالِک خُدائ هغوئ او تاسو له هم آرام درکړی او چې هغوئ هغه زمکه ونيسی چې مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک هغوئ له ورکړې ده. نو بيا به تاسو خپل هغه مُلک ته راشئ او قبضه به يې کړئ چې د اُردن سيند نه
اخوا نمرخاتهٔ طرف ته دے، کوم چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ تاسو له درکړے دے.“ (۱۶) هغوئ يشوَع ته
ووئيل، ”مونږ به هغه هر څهٔ کوُو چې تهٔ يې مونږ ته حُکم کوې او هر چرته مو چې لېږې نو مونږ به ځُو. (۱۷) مونږ به ستا په
خبره عمل کوُو لکه څنګه مو چې هميشه د موسیٰ خبره منلې ده. او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې ستا هغه شان مل وی
لکه څنګه چې هغه د موسیٰ مل وو. (۱۸) او څوک هم چې ستا د حُکمونو نه بغاوت کوی او ستا په خبرو باندې عمل نهٔ
کوی نو مړ به کړے شی. نو بس تهٔ تکړه او زړَور اوسه.“

د حضرت يشوَع يريحو ته جاسوسان لېږل

۲ (۱) بيا يشوَع د شطيم کيمپ نه دوه جاسوسان په پټه ولېږل او دوئ ته يې حُکم ورکړو چې، "لاړ شئ او د کنعان په
حقله معلومات حاصل کړئ او خاص کَر د يريحو ښار په حقله." کله چې هغوئ هغه ښار ته ورغلل نو لاړل چې د راحب
نومې کنجرې کره شپه وکړی. (۲) د يريحو بادشاه خبر شو چې څۀ اِسرائيليان په هغه شپه د دې مُلک د جاسوسۍ دپاره
راغلی دی. (۳) نو هغۀ راحب ته پيغام ولېږلو، "ستا کور کښې چې کوم سړی دی هغه د دې مُلک معلومات حاصلولو له
راغلی دی. هغوئ رابهر کړه." (۴-۶) هغې جواب ورکړو، "څۀ سړی زما کور ته راغلی وُو خو ما ته پته نشته چې دوئ د کوم
ځائ وُو. هغوئ د ښار دروازې بندېدو نه لږ مخکښې د نمرپرېواتو په وخت دلته نه لاړل. ما ترې نه دا پته ونۀ لګوله چې
هغوئ چرته تلل، خو کۀ تاسو اوس په هغوئ پسې ورمنډه کړئ نو ورويه رسېږئ." خو راحب هغه جاسوسان چت ته
خېژولی وُو او هغې چې هلته کوم د سنډ بوټی ايښی وُو نو د هغې لاندې يې پټ کړی وُو. (۷) د بادشاه سړی د ښار نه لاړل
او بيا د ښار دروازه بنده شوه. هغوئ د بنی اِسرائيلو جاسوسانو پسې تر هغه ځائ پورې لاړل چرته چې سړک د اُردن سيند
نه تېرېږی. (۸) د جاسوسانو د څملاستو نه مخکښې راحب چت ته ورغلله (۹) او ورته يې ووئيل، "ما ته پته ده چې مالِک
خُدائ دا مُلک تاسو له درکړے دے او د دې مُلک هر يو کس تاسو نه سخت يرېږی. (۱۰) مونږ د هغې نه خبر شوی يُو چې
کله تاسو د مِصر نه تلئ نو مالِک خُدائ څنګه ستاسو په وړاندې بحرِقُلزم اوچ کړو. مونږ دا هم اورېدلی دی چې تاسو د
اُردن نمرخاتۀ طرف ته د اموريانو دوه بادشاهان سيحون او عوج تباه کړی دی. (۱۱) کله چې مونږ د دې نه خبر شُو نو مونږ
ډېر سخت ويرېدُو. ستاسو د يرې نه مونږ ټولو زړونه بائيللی وُو. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک بره په آسمان کښې او
لاندې په زمکه هم خُدائ پاک دے. (۱۲) نو اوس بيا په مالِک خُدائ قسم وکړئ چې تاسو به زما خاندان سره داسې ښۀ
سلوک کوئ لکه څنګه چې ما تاسو سره کړے دے. او ما سره څۀ ضمانت کېږدئ چې زۀ په تاسو باور وکړم. (۱۳) ما
سره وعده وکړئ چې تاسو به زما د مور پلار، ورونو خوېندو او د هغوئ د کورَنو ژوند بچ کوئ او مونږ مۀ پرېږدئ چې
ووژلے شُو." (۱۴) هغه جاسوسانو هغې ته ووئيل، "کۀ مونږ د خپلې ژبې نه واوړېدو نو خُدائ پاک دې مونږ مړۀ کړی. کۀ
تاسو څوک خبر نۀ کړل چې مونږ دلته څۀ کوُو، نو مونږ تاسو سره دا لوظ کوُو چې کله مالِک خُدائ مونږ له دا مُلک
راکړی نو مونږ به تاسو سره ښۀ سلوک کوُو." (۱۵) راحب چې په کوم کور کښې اوسېده د هغې دېوال د ښار د دېوال سره
لګېدلے وو. نو هغې د کړکۍ نه د رسۍ په ذريعه سړی ښکته کوز کړل. (۱۶) هغې ورته ووئيل، "هسې نه چې د بادشاه سړی
مو پيدا کړی نو د غرونو مُلک ته لاړ شئ او هلته تر درېو ورځو پورې پټ شئ او کله چې د بادشاه سړی راواپس شی نو د
هغې نه پس تاسو په خپله مخه تلے شئ." (۱۷) هغه سړو هغې ته ووئيل، "مونږ به په يو شرط باندې په هغه وعده باندې قائم
پاتې شُو کومه چې تا زمونږ نه اخستې ده، (۱۸) تۀ داسې وکړه چې کله مونږ ستاسو په مُلک حمله وکړُو نو تۀ په کړکۍ کښې
دا سره رسۍ وتړه د کومې نه چې تۀ مونږ کوزوې. خپل مور پلار، ورونه او د خپل پلار ټول خاندان کور ته دننه راوله. (۱۹)
خو کۀ څوک د کور نه وځی نو خُون به يې په خپله غاړه وی او مونږ به يې ذمه وار نۀ يُو. خو کۀ په کور کښې دننه چا ته
څۀ ضرر ورسېدو نو بيا د هغۀ خُون زمونږ په غاړه دے او مونږ به يې ذمه وار يُو. (۲۰) خو کۀ چرې تۀ چا ته ووائې چې
مونږ دلته څۀ کوُو نو چې کومه وعده تا زمونږ نه اخستې ده مونږ د هغې نه آزاد يُو." (۲۱) راحب په دې رضا شوه او هغوئ
يې رُخصت کړل. کله چې هغوئ لاړل نو هغې سره رسۍ د کړکۍ سره وتړله. (۲۲) جاسوسان غرونو ته لاړل او تر درېو
ورځو پورې پټ وُو. د بادشاه سړو هغوئ په ټوله لار باندې لټول خو پيدا يې نۀ کړل نو هغوئ واپس يريحو ته لاړل. (۲۳) بيا
هغه دوه جاسوسان د غرونو نه راکوز شول، د سيند نه پورې وتل او واپس يشوَع د نون زوئ له لاړل. او چې څۀ شوی وُو
هغه هر څۀ يې هغۀ ته ووئيل. (۲۴) او بيا هغوئ ووئيل، "زمونږ يقين دے چې مالِک خُدائ مونږ له هغه ټول مُلک راکړے

دے او هلته ټول خلق زمونږ نه ډېر سخت يرېدلی دی.“

د بنی اِسرائيلو د اُردن سيند نه اوړېدل

۳ (۱) په بل سحر يشوَع او ټول اِسرائيليان وختی پاڅېدل. او د شطيم کېمپ نه روان شول او اُردن ته لاړل او هلته يې
خېمې ولګولې او انتظار يې کولو چې د هغه ځائ نه پورې غاړه واوړی. (۲) درې ورځې پس مشرانو په کېمپ کښې چکر
لګولو (۳) او خلقو ته يې حُکم ورکولو، ”کله چې تاسو وګورئ چې اِمامان د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د لوظ
صندوق اوړی نو د خپل ځائ نه پاڅئ او هغوئ پسې ځئ. (۴) تاسو مخکښې هيڅکله دلته نۀ يئ راغلی نو هغوئ به تاسو ته
د تلو لار ښائی. د لوظ صندوق ته مۀ ورنزدې کېږئ، دې نه تقريباً زر ګزه شاته اوسئ.“ (۵) يشوَع خلقو ته وفرمائيل،
”ځانونه پاک کړئ ځکه چې مالِک خُدائ به سبا ستاسو په مينځ کښې لوئ کارونه کوی.“ (۶) بيا يشوَع اِمامانو ته
وفرمائيل چې، ”د لوظ صندوق اوچت کړئ او دې سره د خلقو نه مخکښې ځئ.“ او څنګه چې هغۀ فرمائيلی وُو نو هغوئ
هم هغه شان وکړل. (۷) مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ”نن نه به زۀ د بنی اِسرائيلو په نظر کښې تا عزتمند کړم نو داسې
به دوئ پوهه شی چې زۀ ستا هغه شان مل يم لکه څنګه چې د موسیٰ مل وم. (۸) اِمامانو ته ووايه چې د لوظ صندوق اوړی
او کله چې سيند ته ورسی نو دوئ دې د سيند غاړې ته ورکوز شی او هلته دې ودرېږی.“ (۹) بيا يشوَع خلقو ته وفرمائيل،
”دلته راشئ او چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو ته څۀ فرمائی نو هغې ته غوږ ونيسئ. (۱۰) داسې به تاسو ته پته
ولګی چې ژوندے خُدائ پاک ستاسو په مينځ کښې دے او کله چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به ضرور کنعانيان،
حِتيان، حِويان، فرزيان، جرجاسيان، اموريان او يبوسيان ستاسو د مخې نه لرې کړی. (۱۱) ګورئ چې د ټولې دُنيا د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق اُردن ته ستاسو په مخکښې تېرېدونکے دے. (۱۲) اوس دولس سړی چې د اِسرائيلو د هرې يوې قبيلې
نه يو يو وی غوره کړئ. (۱۳) اِمامان به د ټولې دُنيا د مالِک خُدائ د لوظ صندوق اوچتوی او کله چې هغوئ خپلې پښې په
اوبو کښې کېږدی نو د اُردن سيند بهېدل به بند شی. او کومې اوبۀ چې ښکته راروانې وی هغه به د دېوال په شکل کښې يو
ځائ کښې ودرېږی.“ (۱۴)-(۱۵) دا د لَو وخت وو او سيند ښۀ په موج کښې وو. کله چې خلقو کېمپ پرېښودو چې د اُردن نه
پورې غاړه واوړی نو اِمامان چې د لوظ صندوق يې وړو د دوئ نه مخکښې لاړل او څنګه چې اِمامانو په سيند کښې قدم
کېښودو، (۱۶) نو د اوبو بهېدل بند شو. او لرې د آدم ښار په خوا کښې چې د ضرتان سره نزدې دے هلته اوبۀ د دېوال په
شکل ودرېدې. او کومې اوبۀ چې لاندې د مالګې درياب ته بهېدې هغه په مکمله توګه بند شوې او خلق د يريحو سره نزدې
پورې غاړه واوړېدل. (۱۷) اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يې اوچت کړے وو د اُردن سيند په مينځ کښې په
اوچه زمکه تر هغې پورې ولاړ وُو چې د اِسرائيلو ټول خلق په اوچه زمکه باندې پورې غاړه اوړېدلی نۀ وُو.

د يادګار کاڼی ودرول

۴ (۱) کله چې ټول قوم د اُردن د سيند نه واوړېدو نو مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، (۲) ”د دولسو قبيلو نه يو يو سړے
خوښ کړه (۳) او هغوئ له حُکم ورکړه چې د اُردن د سيند د مينځ نه دولس کاڼی راواخلی هم هغه ځائ نه چرته چې
اِمامان ولاړ وُو، دوئ ته ووايه چې دا کاڼی د ځان سره يوسی او هلته يې کېږدی چرته به چې نن شپه خېمې لګوئ.“ (۴) بيا
يشوَع هغه دولس سړی راوغوښتل کوم چې هغۀ د هرې يوې قبيلې نه خوښ کړی وُو (۵) او ورته يې وفرمائيل، ”د مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک د لوظ صندوق په وړاندې د اُردن سيند مينځ ته لاړ شئ. په تاسو کښې هر يو کس به يو يو کاڼے

اوچتوی او د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو دپاره به یو یو کاڼے په اوږه باندې اوړئ، (٦) دا کاڼی به خلقو ته رایادوی چې
مالِک خُدائ څۀ کړی وُو. په راتلونکی وختونو کښې چې کله ستاسو ماشومان ستاسو نه تپوس کوی چې د دې کاڼو مطلب
څۀ دے (٧) نو تاسو به ورته وایئ چې کله د مالِک خُدائ د لوظ صندوق هلته نه تېرېدو نو د اُردن سیند اوبۀ بهېدل بند
شوی وُو. دا کاڼی به د همېشه دپاره د بنی اِسرائیلو یو یادګار وی.“ (٨) سرو د یشوَع په حُکمونو عمل وکړو او څنګه چې
مالِک خُدائ یشوَع ته حُکم کړے وو هغوئ د اُردن سیند مینځ نه دولس کاڼی واخستل د بنی اِسرائیلو د هرې یوې قبیلې
دپاره یې یو یو اوچت کړو د خېمو ځائ ته یې یوړل او هلته یې کېښودل. (٩) یشوَع د اُردن سیند په مینځ کښې د دولسو
کاڼو یو بل یادګار ودرولو چرته چې د لوظ صندوق وړُونکی اِمامان ولاړ وُو. هغه کاڼی تر ننه پورې هلته دی. (١٠) هغه
اِمامان چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو د اُردن سیند په مینځ کښې تر هغې پورې ولاړ وُو چې خلقو هغه هر څۀ
وکړل چې مالِک خُدائ یې یشوَع ته حُکم کړے وو، او څنګه چې موسیٰ هم د دې حُکم کړے وو. خلق په تېزۍ د سیند نه
واوړېدل. (١١) کله چې هغوئ ټول بلې غاړې ته واوړېدل نو اِمامان چې د لوظ صندوق یې اوچت کړے وو د خلقو په
مخکښې پورې وتل. (١٢) د موسیٰ د وېنا په مطابق د روبین، جاد او د منسی د نیمې قبیلې سړی د وسلې سره د نورو خلقو
نه مخکښې روان وُو او پورې وتل. (١٣) تقریباً څلوېښت زره سړی سره د وسلې د مالِک خُدائ په حضور کښې یریحو سره
نزدې مېدان ته لاړل. (١٤) په هغه ورځ مالِک خُدائ یشوَع د ټولو بنی اِسرائیلو په نظر کښې عزتمند کړو، هغوئ د هغۀ ټول
عُمر هم هغه شان عزت کولو لکه چې څنګه یې د موسیٰ کړے وو. (١٥) بیا مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل چې، (١٦) ”هغه
اِمامانو له حُکم ورکړه چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے دے چې د اُردن د سیند نه بهر راوځی.“ (١٧) نو یشوَع اِمامانو
له حُکم ورکړو، ”د اُردن سیند نه راوځئ.“ (١٨) هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق یې اوچت کړے وو چې کله
د سیند د تل نه اوچې زمکې ته راوختل نو د اُردن په سیند کښې اوبۀ روانې شوې او د مخکښې په شان په موج کښې بهېدلې.
(١٩) د وړومبی میاشتې په لسمه ورځ خلق د اُردن سیند نه پورې وتل او په جِلجال کښې یې خېمې ولګولې چې د یریحو
نمرخاتۀ طرف ته دے. (٢٠) د اُردن سیند نه چې کوم دولس کاڼی اخستے شوی وُو نو یشوَع هلته ډېرے کړل. (٢١) او بنی
اِسرائیلو ته یې وفرمائیل، ”په راتلونکی وختونو کښې چې کله ستاسو بچی درنه تپوس وکړی چې د دې کاڼو مطلب څۀ دے،
(٢٢) نو تاسو به ورته د هغه وخت په حقله ووایئ چې کله بنی اِسرائیل د اُردن په سیند کښې په اوچه زمکه تېر شوی وُو. (٢٣)
هغوئ ته ووایئ چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د اُردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ ترې نه واوړېدلو لکه
څنګه چې هغۀ بحرِقُلزم تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ اوړېدلی نۀ وُو، (٢٤) او د دې په وجه به د دُنیا ټولو قومونو ته
پته ولګی چې د مالِک خُدائ په لاس کښې قُدرت دے او تاسو به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه د همېشه دپاره
یرېږئ.“

پینځم باب

5 (١) د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته د اموریانو ټول بادشاهان او د مدیترانی د سمندر په غاړه د کنعانیانو ټول بادشاهان خبر
شول چې مالِک خُدائ د اُردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې اِسرائیلیان ترې نه واوړېدل هغوئ د بنی اِسرائیلو نه
دومره ویرېدل چې مرګِ حال شول.

په جِلجال کښې سنت

(٢) بیا مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”د تېرو کاڼو نه چړې جوړې کړه او اِسرائیلیان سنت کړه.“ (٣) نو یشوَع هم هغه

شان وکړل څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو او هغهٔ اِسرائیلیان په هغه ځائ کښې سنت کړل چې ورته د سنت غر
وئیلے شو. ۴-۶کله چې اِسرائیلیان د مِصر نه روان شول نو د هغوئ ټول نارینه سنت شوی وُو. خو د هغوئ هغه یو کس هم
سنت شوے نهٔ وو چې په بیابان کښې د څلوېښتو کالو تېرېدو په دوران کښې پېدا شوی وُو. او کله چې دا موده تېره شوه نو
هغه ټول سړی د مالِک خُدائ د نافرمانۍ په وجه مړهٔ شول چې د هغوئ عُمر د مِصر نه د تلو په وخت کښې د جنګ کولو
وو، نو هم هغه شان وشول لکه څنګه چې هغهٔ قسم خوړلے وو چې هغوئ به هغه مُلک ونهٔ ګوری چې پئ او شات په کښې
ډېر تېر وی او هغهٔ د هغوئ پلار نیکهٔ سره د دې لوظ کړے وو. ۷ د دغه سړو زامن هیڅکله سنت شوی نهٔ وُو بلکې دا هغه
نوے نسل وو کوم چې یشوَع سنت کړل. ۸ د سنت کېدو نه پس ټول نران تر هغې پورې په کېمپ کښې پاتې شُو چې روغ
شوی نهٔ وُو. ۹ مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”نن ما تاسو په مِصر کښې د غلامۍ د شرم نه آزاد کړی یئ.“ او په دې
وجه په هغه ځائ جِلجال نوم کېښودے شو چې تر نن ورځې پورې هم په هغه نوم یادیږی. ۱۰ کله چې بنی اِسرائیلو د
یریحو سره نزدې د جِلجال په مېدان باندې خېمې ولګولې نو هغوئ د هغې میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې
اختر وکړو. ۱۱ په ورپسې ورځ هغوئ په اول ځل هغه خوراک وکړو چې په کنعان کښې پېدا شوے وو یعنې وریتې دانې او
پتیره روټۍ. ۱۲ چې بنی اِسرائیلو د هغه پېداوار په اول ځل وخوړو نو من پرې بند شول او نور من ورته نهٔ مِلاوېدل. نو هم
د هغه وخت نه هغوئ به هغه څهٔ خوړل چې په کنعان کښې پېدا کېدل.

حضرت یشوَع او تُوره په لاس سړے

۱۳ یوه ورځ چې یشوَع یریحو سره نزدې وو نو ناڅاپه یې یو سړے تُوره په لاس مخې ته ولاړ ولیدو. یشوَع ورنزدې شو او
تپوس یې ترې نه وکړو، ”تهٔ زمونږ ملګرے یې که زمونږ دشمن یې؟“ ۱۴ هغهٔ جواب ورکړو، ”یو سره هم نهٔ یم، زهٔ د مالِک
خُدائ د لښکر مشر یم.“ یشوَع په زمکه پړمخې پرېوتو او وې فرمائیل، ”صاحِبه زهٔ ستا خِدمت کوونکے یم. تهٔ څهٔ غواړې
چې زهٔ یې وکړم؟“ ۱۵ د مالِک خُدائ د لښکر مشر هغهٔ ته وفرمائیل، ”څپلۍ وباسه ځکه چې تهٔ په مقدسه زمکه ولاړ یې.“
او یشوَع هم هغه شان وکړل چې څهٔ ورته فرمائیلے شوی وُو.

د یریحو غورزېدل

۶ ۱ نو د یریحو دروازې پخې بندې وساتلے شوې چې بنی اِسرائیلیان ورننه نهٔ وځی. نو د ښار نه نهٔ څوک وتے شول او
نهٔ څوک ورننوتے شول. ۲ مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”ما یریحو سره د هغې د بادشاه او سره د هغې د بهادرو
سپاهیانو، تا ته حواله کړے دے. ۳ تهٔ او ستا سپاهیان به روزانه تر شپږو ورځو پورې یو چکر د ښار نه ګېرچاپېره لګوئ.
۴ اووهٔ اِمامان به د لوظ صندوق نه مخکښې روان شی چې د هر یو سره به یو یو بیګل وی. نو په اوومه ورځ به تهٔ او ستا
سپاهیان د ښار نه ګېرچاپېره اووهٔ چکرې لګوئ او اِمامان بیګلی غږوی. ۵ بیا دې هغوئ په یو اوږد آواز سره بیګل
وغږوی. او څنګه چې تاسو دا آواز واورئ نو ټول خلق دې د اوچت آواز سره یو نعره ووهی نو د ښار دېوالونه به
راوغورزېږی او بیا به ستاسو ټول لښکر سیدها ښار ته ورننوځی.“ ۶ نو یشوَع د نون زوئ اِمامان راوغوښتل او ورته یې
وفرمائیل، ”د لوظ صندوق واخلئ او په تاسو کښې دې اووهٔ اِمامان د بیګلو سره مخکښې روان شی.“ ۷ بیا هغهٔ خلقو ته
حُکم ورکړو چې، ”د ښار نه ګېرچاپېره مزل شروع کړئ او وسله بند سړی دې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق نه مخکښې
روان وی.“ ۸-۹ نو چې څنګه یشوَع حُکم کړے وو، وسله بند سړی د بیګلو غږوونکو اِمامانو نه مخکښې روان شول او
په هغوئ پسې هغه اِمامان روان وُو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو او شا ته ورته نور وسله بند سړی وُو. او په هغه

ټول وخت کښې بيګلې غږېدې. ١٠ خو يشوَع خلقو له حُکم ورکړو چې، ”چغې مۀ وهئ او چې تر کومې ورځې پورې ما
حُکم نۀ وی درکړے نو د خولې نه يوه خبره هم مۀ وباسئ.“ ١١ هغۀ دې کسانو ته وفرمائيل چې، ”د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق يو ځل د ښار نه ګېرچاپېره وګرځوئ.“ بيا هغوئ کېمپ ته واپس راغلل او شپه يې هلته تېره کړه. ١٢-١٣ يشوَع په
ورپسې ورځ سحر وختی پاڅېدو او په دويم ځل اِمامانو او سپاهيانو د ښار نه ګېرچاپېره چکر ولګولو هم په هغه ترتيب سره
چې په وړاندينۍ ورځې يې کړی وُو. مخکښې وسله بند سړی، ورپسې اووۀ اِمامان چې اووۀ بيګلې يې غږولې، او بيا هغه
اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يې اوچت کړے وو، او په آخر کښې شاته نور وسله بند سړی وُو. او په هغه
دوران کښې بيګلې غږېدې. ١۴ نو په دويمه ورځ هغوئ د ښار نه ګېرچاپېره يو ځل بيا چکر ولګولو او بيا کېمپ ته واپس
راغلل. هغوئ شپږ ورځې داسې کول. ١۵ په اوومه ورځ سحر وختی چې رڼا شروع کېده نو هغوئ پاڅېدل او په دغه ورځ
يې د ښار نه ګېرچاپېره اووۀ چکرې ولګولې. صرف په دې ورځ هغوئ ګېرچاپېره اووۀ چکرې ولګولې. ١۶ په اووم چکر
باندې چې کله اِمامانو بيګلې وغږولې نو يشوَع خلقو له حُکم ورکړو، ”چغې ووهئ ځکه چې مالِک خُدائ دا ښار تاسو له
درکړے دے. ١٧ دا ښار او په دې کښې هر څۀ به مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د تباه کولو دپاره پېش کړے شی.
صرف راحب کنجره او د هغې خاندان به بچ کړے شی ځکه چې هغې زمونږ جاسوسانو له پناه ورکړې وه. ١٨ کوم
څيزونه چې تباه کولے شی د هغې نه به تاسو هيڅ هم نۀ اخلئ، کۀ چرې تاسو داسې وکړئ نو تاسو به د بنی اِسرائيلو په
کېمپ باندې تکليف او تباهی راولئ. ١٩ هر څۀ چې د سپينو زرو، سرو زرو، زېړو يا د اوسپنې نه جوړ وی هغه به مالِک
خُدائ ته وقف کړے شی. او هغه به د مالِک خُدائ په خزانه کښې کېښودے شی.“ ٢٠ او اِمامانو بيګلې وغږولې او چې
څنګه خلقو د دې آواز واورېدو نو هغوئ يوه اوچته نعره ووهله او دېوالونه راوغورزېدل. بيا ټول لښکر سيدها ښار ته ننوتلو
او قبضه يې کړو. ٢١ هغوئ په ښار کښې هر يو کس، سړی او ښځې، ځوانان او بوډاګان په خپلو تُورو باندې ووژل. هغوئ
څاروی، ګډې او خرونه هم ووژل. ٢٢ خو يشوَع هغه دوو کسانو ته وفرمائيل چا چې جاسوسی کړې وه، ”د هغه کنجرې
کور ته لاړ شئ او څنګه چې تاسو د هغې سره وعده کړې ده هغه او د هغې خاندان راولئ.“ ٢٣ نو هغوئ لاړل او راحب يې
سره د هغې د مور او پلار، ورونو او خويندو او باقی خاندان سره رابهر کړه. هغوئ هغه ټول خاندان او نوکران محفوظ
ځائ ته بوتلل چې د بنی اِسرائيلو کېمپ سره نزدې وو. ٢۴ بيا هغوئ ښار او په هغې کښې هر څۀ وسوزول، خو صرف
سرۀ زر، سپين زر، زېړ او اوسپنه هغوئ پرېښودل او د مالِک خُدائ په خزانه کښې يې کېښودل. ٢۵ خو يشوَع د راحب
کنجرې او د هغې د ټولو خپلوانو ژوند بچ کړو، ځکه چې هغۀ کوم جاسوسان يريحو ته لېږلی وُو هغوئ له يې پناه ورکړې
وه. د هغې اولاد تر اوسه پورې د بنی اِسرائيلو سره اوسيږی. ٢۶ په هغه وخت يشوَع سختې ښېرې وکړې چې، ”څوک هم د
يريحو د ښار د دوباره جوړولو کوشش کوی نو د مالِک خُدائ غضب دې ورباندې وی. څوک هم چې د دې بنياد کېږدی
نو هغه دې د مشرى زوئ نه لاس ووينځی. څوک هم چې د دې دروازې جوړوی نو هغه دې د کشر زوئ نه لاس ووينځی.“
٢٧ نو مالِک خُدائ د يشوَع مل وو او هغه په ټول مُلک کښې مشهور شو.

د عکن ګناه

7 ١ خو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته د تباه کېدونکو څيزونو سره خيانت وکړو. عکن نومې سړی د دې حُکم نافرمانی
وکړه نو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته سخت غصه شو. عکن د کرمی زوئ او د زبدی نمسے وو د زارح د خاندان سره يې
تعلق لرلو او دا د يهوداه د قبيلې يوه حِصه وه. ٢ يشوَع څۀ سړی د يريحو نه د دې حُکم سره ولېږل چې د عی ښار
جاسوسی وکړی. د عی ښار د بيت‌ايل نمرخاتۀ په طرف او د بيت‌آون سره نزدې وو. نو سړی لاړل او جاسوسی يې وکړه.

٣ او کله چې هغوئ راواپس شول نو يشوَع له يې خبر ورکړو چې، "د ټولو خلقو په عى باندې د حملې کولو ضرورت
نشته. صِرف دوه درې زره سړى ولېږه. ټول لښکر مهٔ ستړے کوه ځکه چې هغه دومره لوئ ښار نهٔ دے." ٤ نو تقريباً
درې زره اِسرائيلو په هغوئ باندې حمله وکړله خو د عى ښار د خلقو نه راوتښتېدل. ٥ د عى سړى د ښار د دروازې نه په
هغوئ پسې شول او د کانونو پورې ورپسې لاړل او د غونډۍ په لاره باندې يې ترې نه تقريباً شپږ دېرش کسان ووژل. نو بنى
اِسرائيلو حوصله بائيله او ويرېدل. ٦ يشوَع او د بنى اِسرائيلو مشرانو د غمه جامې وشلولې او د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق په مخکښې يې ځانونه په زمکه باندې پړمخې راوغورزول او تر ماښامه پورې هلته پراتهٔ وُو، د هغوئ په سرونو کښې
خاورې وې چې د هغوئ خفګان ترې نه څرګندېدو. ٧ او يشوَع وفرمائيل، "اے مالِکه خُدايه، تا ولې مونږ د اُردن نه
راپورې وويستلو؟ د دې دپاره چې مونږ اموريانو ته حواله کړې؟ چې مونږ تباه کړې؟ مونږ د اُردن په بله غاړه باندې ولې
ايسار نهٔ شُو؟ ٨ اے مالِکه خُدايه، اوس چې بنى اِسرائيل د دشمنانو نه په شا شوى دى نو زهٔ څهٔ ووايم؟ ٩ کنعانيان او
د مُلک نور خلق به د دې نه خبر شى. هغوئ به مونږ راګېر کړى او زمونږ نوم به د زمکې د مخ نه ختم کړى. بيا به تهٔ د خپل
عزتمند نوم د بچ کولو دپاره څهٔ کوې؟" ١٠ مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، "ودرېږه. تهٔ ولې داسې پړمخې پروت يې؟ ١١
بنى اِسرائيلو ګناه کړې ده. هغوئ زما سره هغه لوظ مات کړے دے چې ما ورته حُکم کړے وو چې دوئ به يې نهٔ ماتوى.
هغوئ د هغه څيزونو نه څهٔ اخستى دى چې کوم وقف کولے شول. هغوئ هغه پټ کړل، د هغې په حقله يې دروغ ووئيل او د
خپل سامان سره يې کېښودل. ١٢ نو په دې وجه بنى اِسرائيل د خپلو دشمنانو مقابله نهٔ شى کولے. هغوئ د خپلو دشمنانو
نه په شا شول ځکه چې هغوئ په خپله اوس د تباهۍ حقدار دى. زهٔ به تر هغې پورې نور ستاسو مل نهٔ يم چې تاسو هغه
وقف شوى څيزونه تباه کړى نهٔ وى چې کوم تاسو سره دى. ١٣ پاڅه. خلق زما حضور ته راتلو دپاره پاک او تيار کړه.
هغوئ ته ووايه چې سبا تيار اوسئ ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک داسې وايم چې، بنى اِسرائيلو، تاسو
سره وقف شوى څيزونه دى. تاسو تر هغې پورې د خپلو دشمنانو مقابله نهٔ شئ کولے چې دا څيزونه مو لرې کړى نهٔ وى.
١٤ هغوئ ته ووايه چې په سحر کښې به هغوئ قبيله په قبيله بهر مخې ته راوستے شى. او کومه قبيله چې زهٔ په نښه کړم
هغه به قبيله په قبيله مخې ته راوستے شى. او کومه قبيله چې زهٔ په نښه کړم هغوئ به خاندان په خاندان مخې ته راوستے
شى. او کوم خاندان چې زهٔ په نښه کړم هغوئ کښې به يو په يو مخې ته راوستے شى. ١٥ څوک چې په نښه کړے شو او
حرام څيزونه ورسره پيدا شول نو هغه به په اور باندې د خپل خاندان او د خپل هر څيز سره سوزولے شى. ځکه چې هغوئ
بنى اِسرائيل سخت شرمولى دى او زما لوظ يې مات کړے دے." ١٦ په ورپسې سحر وختى يشوَع بنى اِسرائيل قبيله په
قبيله مخکښې راوستل او د يهوداه قبيله په نښه کړے شوه. ١٧ هغهٔ د يهوداه قبيله خاندان په خاندان مخکښې راوستل او د
زارح قبيله په نښه کړے شوه. بيا هغهٔ د زارح قبيله خاندان په خاندان مخکښې راوسته او د زبدى قبيله په نښه کړے شوه.
١٨ بيا هغهٔ د زبدى د خاندان نه يو په يو مخکښې راوستو او عکن د کرمى زوئ او د زبدى نمسے په نښه کړے شو. ١٩
يشوَع هغهٔ ته وفرمائيل، "زما زويه، د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک په وړاندې اِقرار وکړه او رښتيا ووايه. اوس ما
ته ووايه چې تا څهٔ کړى دى. زما نه د پټولو کوشش مهٔ کوه." ٢٠ عکن جواب ورکړو، "دا رښتيا دى چې ما د مالِک خُدائ
د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک خِلاف ګناه کړې ده او دا کار مې کړے دے، ٢١ په هغه څيزونو کښې چې مونږ لوټ کړى وُو
ما په کښې يوه ښائسته بابلى چُوغه او تقريباً دوه کلو سپين زر او نيم کلو نه زياته د سرو زرو خښته وليده. هغه زما ډېر
زيات خوښ شول نو ما واخستل. تهٔ به وګورې چې هغه زما په خېمه کښې ښخ دى او په بېخ کښې يې سپين زر دى." ٢٢
نو يشوَع څهٔ سړى هلته ولېږل، هغوئ خېمې ته ورمنډه کړه او ګورئ چې هغه څيزونه يې هلته وموندل چې ښخ وُو او په بېخ
کښې يې سپين زر وُو. ٢٣ او هغوئ هغه د خېمې نه بهر راوويستل او يشوَع او ټولو بنى اِسرائيلو له يې راوړل او د مالِک
خُدائ په حضور کښې يې کېښودل. ٢٤ يشوَع او د بنى اِسرائيلو ټول قوم عکن، د هغهٔ زامن او لوڼه، سپين زر، چُوغه، د
سرو زرو خښته په قبضه کښې واخستل او سره د دې، د هغهٔ څاروى، خرونه، ګډې، خېمه او د دې نه علاوه هر څهٔ چې

هغهٔ لرل هغوئ واخستل او د مصيبت وادئ ته يې يوړل. ۲۵ او يشوَع وفرمائيل، "تا ولې په مونږ داسې سخت تکليف
راوستے دے؟ اوس به مالِک خُدائ په تا تکليف راولى." بيا ټولو خلقو عکن سنګسار کړو او مړ شو. هغوئ د هغهٔ خاندان
سنګسار کړل او هغوئ يې سره د هر څۀ وسوزل. ۲۶ هغوئ د هغهٔ دپاسه د کاڼو يو غټ ډېرے جوړ کړو کوم چې تر نن
ورځې پورې هلته دے. نو د مالِک خُدائ غصه سړه شوه او په دې وجه دغه ځائ ته تر اوسه پورې د مصيبت وادى وئيلے
شى.

د عى نيول او تباه کېدل

۸ ۱ مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، "يرېږه مه او مۀ بې‌حوصلې کېږه. ټول لښکر ځان سره کړه او عى ته لاړ شه. زۀ به
د عى په بادشاه، د هغهٔ په خلقو او په ښار تا له فتح درکړم او هغه مُلک به ستا شى. ۲ تاسو به عى او د هغې د بادشاه
سره هغه څۀ کوئ کوم چې تاسو د يريحو او د هغې بادشاه سره کړى وُو. خو دا ځل تاسو د هغوئ لوټ شوے مال او
څناور په خپل استعمال کښې راوستلے شئ. د ښار شا ته د هغوئ خِلاف حملې کولو دپاره په پټ ځائ کښې کښېنئ." ۳
نو يشوَع د خپلو ټولو سپاهيانو سره تيار شو چې عى ته لاړ شى. هغهٔ د خپل لښکر دېرش زره د ټولو نه ښۀ سپاهيان خوښ
کړل او هغوئ يې د شپې ولېږل ۴ او دا حُکم يې ورکړو، "د ښار بل طرف ته پټ شئ خو ډېر لرې مۀ ځئ او حملې کولو
ته تيار شئ. ۵ زۀ او زما سړى به ښار ته نزدې ورشُو. کله چې د عى خلق زمونږ خِلاف راوځى نو مونږ به واپس رامنډه
کړُو بلکل هم هغسې لکه چې مونږه په اول ځل کړى وُو. ۶ هغوئ به په مونږ پسې وى او د ښار نه به يې لرې بوځُو. هغوئ
به داسې خيال کوى چې د مخکښې په شان مونږ د هغوئ نه تښتُو. ۷ بيا به تاسو راوځئ او په ښار به قبضه وکړئ. نو
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به دا تاسو له درکړى. ۸ چې هغه ښار قبضه کړئ نو وې سوزوئ، هم هغسې چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ګورئ ما دا حُکمونه درکړى دى." ۹ نو يشوَع هغوئ ولېږل او هغوئ خپل پټ ځائ ته لاړل
چې د عى نمرپرېواتهٔ طرف ته، د عى او بيت‌ايل په مينځ کښې دے. يشوَع په کېمپ کښې د خلقو په مينځ کښې شپه تېره
کړه. ۱۰ يشوَع سحر وختى پاځېدو او سپاهيان يې يو ځائ ته راغونډ کړل. بيا هغهٔ او د بنى اِسرائيلو مشرانو هغوئ عى ته
بوتلل. ۱۱ سپاهيان د هغهٔ سره د ښار د غټې دروازې طرف ته لاړل او هلته يې د شمال طرف ته خېمې ودرولې، او هلته د
دوئ او عى تر مينځه يوه وادى وه. ۱۲ هغهٔ تقريباً پينځهٔ زره سړى د ځان سره کړل او د ښار نمرپرېواتهٔ ته يې پټو ځايونو
ته بوتلل چې د عى او د بيت‌ايل تر مينځه وُو. ۱۳ نو هغوئ زيات لښکر د ښار شمالى طرف ته او پټ شوى سړى د ښار
نمرپرېواتهٔ طرف ته د جنګ دپاره تيار کړل. يشوَع شپه په وادئ کښې تېره کړه. ۱۴ کله چې د عى بادشاه د يشوَع سړى
وليدل نو هغه په تېزئ سره راووتلو. هغه او د هغهٔ ټول سړى د اُردن د وادئ په طرف د بنى اِسرائيلو سره د جنګ کولو دپاره
هغه مخکښېنى ځائ ته لاړل. او دا پته ورته نۀ وه چې د شا د طرف نه ورباندې حمله کېدونکې ده. ۱۵ يشوَع او د هغهٔ سړو
داسې ښکاره کړه چې په شا کېږى او د صحرا طرف ته تښتى. ۱۶ د ښار ټول سړى راغونډ کړے شوى وُو چې هغوئ پسې
شى او چې څومره هغوئ يشوَع پسې تلل نو د ښار نه نور هم لرې کېدل. ۱۷ په عى او بيت‌ايل کښې داسې يو سړے هم پاتې
نۀ شو چې هغه بنى اِسرائيلو پسې نۀ وو تلے. هغوئ ښار کولاو پرېښودو او په بنى اِسرائيلو پسې وُو. ۱۸ بيا مالِک خُدائ
يشوَع ته وفرمائيل، "خپله نېزه د عى طرف ته کړه، زۀ دا ښار تا له درکوم." يشوَع ته چې څنګه ووئيلے شول نو هغسې يې
وکړل. ۱۹ او څنګه چې هغهٔ لاس اوچت کړو نو هغه سړى چې پټ شوى وُو زر پاځېدل، ښار ته يې ورمنډه کړه، ورننوتل
او قبضه يې کړو. هغوئ سمدستى په ښار اور ولګولو. ۲۰ کله چې د عى سړو شاته وکتل نو هغوئ وليدل چې لوګے د
آسمان طرف ته ختو. هغوئ ته د تښتېدلو دپاره لار پاتې نۀ شوه ځکه چې کومو بنى اِسرائيلو چې د صحرا طرف ته منډه

وهله نو هغوئ ورباندئ د حملې کولو دپاره راواپس شول. (۲۱) کله چې يشوَع او ټولو بنی اِسرائيلو ته پته ولګېده چې پټو
شوو سړو ښار قبضه کړے دے او اور يې لګولے دے نو هغوئ راواپس شول او د عی سړی قتلول يې شروع کړل. (۲۲) نو
د هغه ښار نه اِسرائيليان په جنګ کښې د شامليدو دپاره ښکته راکوز شول. نو د عی سړی د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې ګېر
شوی وُو نو هغوئ ټول ووژلے شول. هيڅ څوک هم ونۀ تښتېدل او نۀ څوک ژوندی پاتې شول. (۲۳) صِرف د عی بادشاه
ژوندے ګېر شو او يشوَع له بوتلے شو. (۲۴) بنی اِسرائيلو هلته په صحرا کښې خپل ټول دشمنان وژل چرته چې وريسې
راغلی وُو. او بيا هغوئ عی ته واپس لاړل او هلته يې هم هر يو کس ووژلو. (۲۵-۲۶) په هغه ورځ يشوَع تر هغې پورې خپله
نېزه د عی طرف ته نيولې وه او ښکته کوله يې نه ترڅو چې هلته هر يو کس قتل کړے شوے نۀ وو. د عی ټول خلق قتل
کړے شول چې دولس زره سړی او ښځې په کښې شامل وُو. (۲۷) لکه څنګه چې مالِک خُدائ يشوَع ته فرمائيلی وُو بنی
اِسرائيلو په ښار کښې مال او څاروی د خپلو ځانونو دپاره قبضه کړل. (۲۸) يشوَع عی وسوزولو او په کنډر يې بدل کړو او
هغه تر نن ورځې پورې هم هغسې دے. (۲۹) هغۀ د عی بادشاه د يوې ونې سره پهانسی کړو او تر ماښامه پورې يې هلته
پرېښودو. په ماښام کښې يشوَع حُکم وکړو چې د هغۀ لاش دې لرې کړے شی او د ښار دروازې سره دې وغورزولے شی.
هغوئ هغه د کاڼو د غټ ډېری لاندې پټ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے.

د عيبال په غرۀ د شريعت لوستل

(۳۰) بيا يشوَع مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ته د عيبال په غرۀ باندې يوه قربان‌ګاه جوړه کړه. (۳۱) هغه يې د هغه
اصُولو په مطابق جوړه کړه چې د مالِک خُدائ خادِم موسىٰ بنی اِسرائيلو ته ښودلی وُو. لکه څنګه چې د موسىٰ د شريعت
په کِتاب کښې ليکلی دی چې، ”قربان‌ګاه دې د داسې کاڼو نه جوړه وی چې د اوسپنې په آوزار تراشلے شوی نۀ وی.“ او په
هغې باندې هغوئ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتیٔ نذرانې پېش کړې. (۳۲) هلته د بنی اِسرائيلو په مخکښې
يشوَع په کاڼو باندې د هغه شريعت يو نقل جوړ کړو کوم چې موسىٰ ليکلے وو. (۳۳) اِسرائيليان سره د مشرانو، آفسرانو او
قاضيانو او سره د هغه نورو قومونو چې د هغوئ سره اوسېدل د مالِک خُدائ د لوظ صندوق دواړو طرفونو ته ودرېدل. او
ليويانو اِمامانو ته يې مخ وو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو. نيم خلق داسې ولاړ وُو چې شا يې د ګِرزيم غرۀ ته وه
او د نيمو خلقو شا عيبال غرۀ ته وه. د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسىٰ دوئ ته حُکم کړے وو چې کله ورباندئ د
برکت موندلو وخت راشی نو داسې دې وکړی. (۳۴) بيا يشوَع هغه ټول شريعت ولوستو چې برکتونه او لعنتونه په کښې
شامل وُو، هم هغه شان چې څنګه د شريعت په کِتاب کښې ليکلے شوی وُو. (۳۵) هغه ټولې غونډې ته د يشوَع په ذريعه د
موسىٰ هر يو حُکم واورولے شو چې په دې غونډه کښې ښځې، ماشومان او د نورو قومونو هغه خلق هم شامل وُو چې د
هغوئ سره اوسېدل.

د جبعونيانو د حضرت يشوَع دوکه کول

۹ (۱) چې څۀ شوی وُو نو د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته ټول بادشاهان د هغې نه خبر شول. دا د حِتيانو، اموريانو،
کنعانيانو، فرزيانو، حِويانو او يبوسيانو بادشاهان وُو، څوک چې د غرونو په مُلک کښې او د نمرپرېواتۀ په طرف د غرونو په
لمنو کښې او د مديترانی د سمندر غاړې سره د شمال په طرف د لبنان غرونو پورې اوسېدل. (۲) هغوئ ټول يو ځائ شول
او د يشوَع او بنی اِسرائيلو خِلاف يې فوجونه راغونډ کړل. (۳) چې يشوَع د يريحو او عی سره څۀ کړی وُو نو د جبعون
خلق حِويان د هغې نه خبر شول. (۴) نو هغوئ د هغۀ د دوکه کولو فيصله وکړه. هغوئ لاړل او څۀ خوراک يې راواخستو

او زړې بوجۍ او بيا ګنډلے شوى د ميو مشکونه يې په خرونو باندې بار کړل. ۵ هغوئ زړې مخلے شوې جامې او
مرمت شوې زړې څپلۍ واچولې. او هغه روټۍ چې هغوئ ځان سره اخستې وه، اوچه او پشمى شوې وه. ۶ بيا هغوئ
هغه کېمپ ته ورغلل چې په جِلجال کښې وو او يشوَع او بنى اِسرائيلو ته يې ووئيل، "مونږه د لرې مُلک نه راغلى يُو. مونږ
غواړُو چې تاسو مونږ سره يوه معاهده وکړئ." ۷ خو بنى اِسرائيلو ووئيل، "مونږ تاسو سره څنګه معاهده وکړُو؟ کېدے
شى چې تاسو د نزدې ځائ اوسېدونکى يئ." ۸ هغوئ يشوَع ته ووئيل، "مونږ ستاسو خِدمتګار يُو." يشوَع د هغوئ نه
تپوس وکړو، "تاسو څوک يئ؟ او د کوم ځائ نه راغلى يئ؟" ۹ بيا هغوئ يشوَع ته دا قيصه بيان کړه، "صاحِبه، مونږ د
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حقله اورېدلى دى او مونږ د هغه هر څۀ نه خبر شوى يُو چې هغۀ په مِصر کښې کړى دى
نو مونږ ځکه د ډېر لرى مُلک نه راغلو. ۱۰ او څۀ چې هغۀ د اُردن نمرخاتۀ طرف ته د اموريانو دوو بادشاهانو سره کړى
دى يعنې د حسبون بادشاه سيحون او د بسن بادشاه عوج سره چې هغه په عستارات کښې اوسېدو. ۱۱ زمونږ مشرانو او
زمونږ په مُلک کښې اوسېدونکو ټولو خلقو مونږ ته ووئيل چې د سفر دپاره څۀ خوراک تيار کړُو او تاسو سره مِلاوېدو له
راشو. مونږ ته وئيلے شوى وُو چې خپل ځانونه ستاسو خِدمت ته حاضر کړُو. او تاسو ته ووايو چې تاسو زمونږ سره يو
تړون وکړئ. ۱۲ زمونږ روټۍ ته وګوره، کله چې مونږ د دې سره د خپلو کورونو نه ستاسو سره مِلاوېدو دپاره راوتُو نو دا
لا ګرمه وه. خو وګوره، اوس دا اوچه شوې ده او پشم يې کړے دے. ۱۳ کله چې مونږ مشکونه د ميو نه ډک کړل نو دا
نوى وُو. خو وګوره، اوس دا شلېدلى دى. زمونږه جامې او څپلۍ د اوږد سفر په وجه زړې شوې دى." ۱۴ بنى اِسرائيلو د
هغوئ څۀ روټۍ واخستله، خو هغوئ د مالِک خُدائ سره د دې په حقله مشوره ونۀ کړه. ۱۵ يشوَع د جبعون خلقو سره د
امن تړون وکړو او هغوئ يې ژوندى پرېښودل. د بنى اِسرائيلو مشرانو کلکه وعده وکړه چې په معاهده باندې به عمل کوى.
۱۶ د تړون نه درې ورځې وروستو بنى اِسرائيلو ته پته ولګېده چې دا خلق په حقيقت کښې د نزدې ځائ اوسېدونکى وُو.
۱۷ نو اِسرائيليان روان شول او درې ورځې پس هغه ښارونو ته ورسېدل چې دا خلق په کښې اوسېدل، جبعون، کفيره،
بيروت او قِريَت‌يعريم. ۱۸ خو بنى اِسرائيلو هغوئ ځکه نۀ شول وژلے چې د هغوئ مشرانو ورسره د مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک په نامه کلکه وعده کړې وه. ټولو خلقو د دې په حقله مشرانو ته شکايت وکړو، ۱۹ خو هغوئ په
جواب کښې ووئيل، "مونږه هغوئ سره د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک په نوم کلکه وعده کړې ده. اوس مونږ
هغوئ ته څۀ نقصان نۀ شُو رسولے. ۲۰ د خپلې وعدې په وجه په مونږ لازم دى چې هغوئ اوسېدو ته پرېږدو. کۀ مونږ
داسې ونۀ کړل نو خُدائ پاک به مونږ له سزا راکړى. ۲۱ هغوئ مۀ وژنئ خو هغوئ به زمونږ دپاره لرګى ماتوى او اوبۀ به
راوړى." او مشرانو هم دغه مشوره راکړې ده. ۲۲ يشوَع حُکم وکړو چې د جبعون خلق دې هغۀ له راوستلے شى. او هغۀ د
هغوئ نه تپوس وکړو، "تاسو ولې مونږ دوکه کړُو او راته مو ووئيل چې مونږ د لرې ځائ نه راغلى يُو، اګر چې تاسو دلته
نزدې اوسېدئ؟ ۲۳ د دې کار کولو په وجه تاسو لعنتى شوى يئ. ستاسو خلق به د همېشه دپاره غلامان وى. لرګى به
ماتوى او زما د خُدائ پاک کور ته به اوبۀ راوړى." ۲۴ هغوئ په جواب کښې ووئيل، "صاحِبه، مونږ ځکه داسې وکړل چې
مونږ ته پوره خبر رارسېدلے دے چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خپل خِدمت کوونکى موسىٰ له دا حُکم ورکړے وو
چې دا ټول مُلک تاسو له درکړى او چې څومره خلق په هغه مُلک کښې وى نو وبه يې وژنئ. مونږ ستاسو نه سخت يرېدو نو
په دې وجه مو دا کار کړے دے او زمونږ سره د خپل ژوند فکر وو. ۲۵ اوس مونږ ستاسو په قبضه کښې يُو، څۀ چې درته
ښۀ ښکارى نو هم هغه شان وکړئ." ۲۶ نو يشوَع بنى اِسرائيلو له اجازت ورنۀ کړو چې هغوئ ووژنى. ۲۷ خو هم په هغه
وخت هغۀ د هغوئ نه غلامان جوړ کړل چې لرګى ماتوى او د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه او بنى اِسرائيلو دپاره اوبۀ راوړى.
او تر نن ورځې پورې هغوئ په هغه ځائ کښې هم دا کار کوى چې مالِک خُدائ د خپل عبادت دپاره غوره کړے دے.

د اموریانو شکست خوړل

١٠ ١ د یروشلم بادشاه ادونی‌صدق خبر شو چې یشوَع عی قبضه کړے دے او بېخي یې تباه کړے دے او د دې
بادشاه یې وژلے دے، لکه څنګه چې یشوَع د یریحو او د دې بادشاه سره هم دغه شان کړی وُو. هغه د دې نه هم خبر شو
چې د جبعون خلقو د بنی اِسرائیلو سره صُلح کړې ده او د هغوئ سره اوسیږی. ٢ د یروشلم خلق د دې په وجه یرې
واخستل ځکه چې جبعون د شاهی ښارونو په شان یو لوئ ښار وو، دا د عی نه هم لوئ وو او د دې سړی تکړه جنګیالی وُو.
٣ نو ادونی‌صدق د حبرون بادشاه هوهام له، د یرموت بادشاه پیرام، د لکیس بادشاه یفیع او د عجلون بادشاه دبیر له دا
پېغام ولېږلو، ٤ "راشئ او په جبعون باندې په حمله کولو کښې زما مدد وکړئ، ځکه چې د جبعون خلقو د یشوَع او د بنی
اِسرائیلو سره صُلح کړې ده." ٥ دې پینځو اموری بادشاهانو، د یروشلم بادشاه، د حبرون، د یرموت، د لکیس او د
عجلون بادشاه یو لښکر جوړ کړو، جبعون یې محاصره کړو او حمله یې ورباندې وکړه. ٦ د جبعون سړو یشوَع له دا
خبر ورولېږلو چې هغه د جِلجال په کېمپ کښې وو، "په دې وخت کښې مونږ عاجزان هم داسې مۀ پرېږده. سمدستی راشه
او زمونږ مدد وکړه. د غرونو په مُلک کښې ټول اموری بادشاهان په خپلو کښې ملګری شوی دی او په مونږ یې حمله کړې
ده." ٧ نو یشوَع او د هغۀ ټول لښکر د جِلجال نه روان شول چې په دې کښې تکړه فوجیان هم شامل وُو. ٨ مالِک
خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، "د هغوئ نه مۀ یرېږه. ما د مخکښې نه تا له فتح درکړې ده. د هغوئ یو کس به هم ستا مقابله نۀ
شی کولے." ٩ یشوَع او د هغۀ لښکر ټوله شپه د جِلجال نه جبعون ته مزل وکړو او هغوئ په اموریانو باندې یوه ناڅاپه
حمله وکړه. ١٠ مالِک خُدائ اموریان د بنی اِسرائیلو په وړاندې په وارخطایۍ آخته کړل. بنی اِسرائیلو په جبعون کښې د
هغوئ قتلِ عام وکړو او د هغه سړک پورې ورپسې وُو چې بره بیت‌حورون ته تلے دے او په جنوب کښې د عزیقه او مقیده
پورې یې ورباندې حملې کولې. ١١ په کوم وخت کښې چې اموریان د بنی اِسرائیلو نه لاندې درې ته تښتېدل، نو مالِک
خُدائ تر عزیقه پورې په هغوئ باندې لویه ږلۍ ووروله. په ږلۍ باندې د هغې نه هم زیات مړۀ شول چې څومره بنی اِسرائیلو
وژلی وُو. ١٢ په هغه ورځ کله چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو سړو له په اموریانو باندې فتح ورکړه، یشوَع د مالِک خُدائ
سره خبرې وکړې. هغۀ د بنی اِسرائیلو په مخکښې داسې وفرمائیل، "اے نمره، د جبعون دپاسه ولاړ اوسه، اے سپوږمۍ، د
ایالون په میدان ودرېږه." ١٣ نو نمر نېغ ودرېدو او سپوږمۍ تر هغې پورې حرکت نۀ کولو تر کومې پورې چې قوم د خپلو
دشمنانو نه بدل نۀ وو اخستے. دا د یاشر په کِتاب کښې لیکلی دی. نمر د آسمان په مینځ کښې ولاړ وو او تقریباً ټوله ورځ
پرې نۀ وتلو. ١٤ داسې ورځ نۀ د دې نه مخکښې تېره شوې ده او نۀ د دې نه پس راغلې ده، په هغه وخت کښې مالِک خُدائ
د یو سړی خبرو ته توجو وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو دپاره جنګ کولو. ١٥ د دې نه پس، یشوَع او د هغۀ
لښکر په جِلجال کښې کېمپ ته راواپس شول.

د یشوَع په ذریعه د پینځو اموری بادشاهانو نیول

١٦ په هغه وخت هغه پینځۀ اموری بادشاهان وتښتېدل او د مقیده په غار کښې پټ شول، ١٧ یشوَع چا خبر کړو چې
هغوئ په کوم ځائ کښې پټ وُو. ١٨ هغۀ وفرمائیل، "د غار د خولې مخې ته یو څو غټ کانړی راورغړوئ او څۀ څوکیداران
هلته ودروئ، ١٩ خو تاسو په خپله هلته مۀ ایساریږئ. په دشمن پسې روان اوسئ او د شا د طرف نه ورباندې حمله
وکړئ، هغوئ مۀ پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورسیږی. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له په هغوئ باندې فتح
درکړې ده." ٢٠ یشوَع او د بنی اِسرائیلو سړو د اموریانو لښکر تقریباً ختم کړو، خو څۀ پاتې کسانو د ښار په دېوالونو
کښې دننه د پناه ځائ پیدا کړو او ونۀ وژلے شول. ٢١ بیا د یشوَع ټول سړی په خیر سره د مقیده په کېمپ کښې یشوَع له

واپس راغلل. د دې نه پس په هغه مُلک کښې هيچا دا جرأت نۀ شو کولے چې د بنی اِسرائيلو خِلاف څۀ ووائى. ۲۲ بيا
يشوَع وفرمائيل، ”د هغه غار خولۀ کولاو کړئ او هغه پينځۀ بادشاهان ما له بهر راوباسئ.“ ۲۳ نو غار کولاو کړے شو او د
يروشلم، حبرون، يرموت، لکيس او عجلون بادشاهان رابهر کړے شول ۲۴ او هغوئ يشوَع ته راوستلے شول. يشوَع بيا د
بنی اِسرائيلو ټول سړی راوغوښتل او هغه آفسرانو له يې حُکم ورکړو چې، ”راشئ او خپلې پښې د بادشاهانو په څټُونو باندې
کېږدئ.“ او هغوئ ورله په څټُونو پښې کېښودې. ۲۵ بيا يشوَع آفسرانو ته وفرمائيل، ”يرېږئ مه او نۀ چې بې‌حوصلې شئ.
اراده مضبوطه کړئ او تکړه شئ ځکه چې مالِک خُدائ به ستاسو ټولو دشمنانو سره هم دغه شان کوی.“ ۲۶ بيا يشوَع
بادشاهان ووژل او په پينځو ونو پورې يې راځوړند کړل او تر مازيګره پورې د هغوئ لاشونه هلته وُو. ۲۷ د نمرپرېواتو په
وخت کښې يشوَع حُکم وکړو او د هغوئ لاشونه راکوز کړے شول او هم په هغه غار کښې وغورزولے شول چرته چې
هغوئ مخکښې پټ وُو. د غار په خولۀ باندې لوئ کاڼی کېښودلے شول او هغوئ تر اوسه پورې هلته دی.

د يشوَع نورې اموری علاقې قبضه کول

۲۸ يشوَع حمله وکړه او مقيده او د هغې بادشاه يې په هغه ورځ ونيولو. هغۀ په ښار کښې ټول خلق ووژل او هيڅ څوک هم
ژوندی پاتې نۀ شُو. يشوَع د مقيده بادشاه سره هم هغه شان وکړل چې څۀ يې د يريحو بادشاه سره کړی وُو. ۲۹ د دې نه
پس، يشوَع او د هغۀ لښکر د مقيده نه لِبناه ته لاړو او په دې يې حمله وکړه. ۳۰ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له په دې ښار او
د دې په بادشاه باندې هم فتح ورکړه. يشوَع هيڅ څوک هم ژوندی پرې نۀ ښودل او هغۀ د دې بادشاه سره هم هغه شان
وکړل چې څنګه يې د يريحو بادشاه سره کړی وُو. ۳۱ د دې نه پس، يشوَع او د هغۀ لښکر د لِبناه نه لکيس ته لاړل، دا يې
هم محاصره کړو او حمله يې پرې وکړه. ۳۲ د جنګ په دوېمه ورځ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له په لکيس فتح ورکړه.
څنګه چې هغوئ د لِبناه سره کړی وُو، نو هغوئ هيڅ څوک هم ژوندی پرې نۀ ښودل او په ښار کښې يې هر يو کس ووژلو.
۳۳ د جزر بادشاه هورم د لکيس د مدد دپاره راغلو، خو يشوَع هغۀ او د هغۀ لښکر له شکست ورکړو او هغۀ يو کس هم
ژوندے پرې نۀ ښودو. ۳۴ ورپسې، يشوَع او د هغۀ لښکر د لکيس نه عجلون ته لاړل، دا يې محاصره کړو او حمله يې
ورباندې وکړه. ۳۵ هغوئ هم په هغه ورځ دا قبضه کړو او هلته هر يو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې څنګه يې د لکيس
سره کړی وُو. ۳۶ د دې نه پس، يشوَع او د هغۀ لښکر د عجلون نه حبرون ته وختل، حمله يې پرې وکړه ۳۷ او قبضه يې
کړو. هغوئ بادشاه، په هغه ښار او ګېرچاپېره ټولو ښارونو کښې هر يو کس ووژلو. يشوَع هغه ښار پوره تباه کړو، هم هغه
شان چې څنګه هغۀ د عجلون سره کړی وُو. په دې کښې هغوئ هيڅ څوک هم ژوندے پرې نۀ ښودلو. ۳۸ بيا يشوَع او د
هغۀ لښکر دبير ته ورواپس شول او په دې يې حمله وکړه. ۳۹ هغۀ دا، د دې بادشاه او ګېرچاپېره ښارونه يې قبضه کړل.
هغوئ هر يو کس ووژلو. يشوَع په دبير او د دې د بادشاه سره هم هغه شان کار وکړو چې څنګه کار يې د حبرون او لِبناه او
د دې د بادشاه سره کړے وو. ۴۰ يشوَع ټول مُلک قبضه کړو. هغۀ د غرونو مُلک، د نمرخاتۀ طرف ته لاندې علاقې او د
نمرپرېواتۀ طرف ته د غرونو لمنې او په جنوب کښې اوچ مُلک او د دې ټولو بادشاهانو له يې شکست ورکړو. هغۀ هيڅ
څوک هم ژوندے پرې نۀ ښودو، هر يو کس ووژلے شو. دا هغه څۀ وُو چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يې حُکم
کړے وو. ۴۱ يشوَع د قادِس برنيع نه واخله تر غزه پورې او د جشن ښار ګېرچاپېره علاقې نه واخله تر جبعون ښار پورې
ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو. ۴۲ يشوَع دا ټول بادشاهان او د هغوئ علاقه په يو وخت کښې فتح کړه ځکه چې مالِک
خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د بنی اِسرائيلو په جنګ کښې مدد کولو. ۴۳ د دې نه پس، يشوَع او د هغۀ لښکر په
جِلجال کښې واپس کېمپ ته لاړل.

د یشوَع یابین او د هغهٔ ملګرو له شکست ورکول

١١ ۱ کله چې د بنی اِسرائیلو د فتحې خبر د حصور بادشاه یابین ته ورسېدو، نو هغهٔ د مدون بادشاه یوباب، د
سِمرون او اکشاف بادشاهانو له خبر ورولېږلو، ۲ او په شمال کښې د غرونو مُلک ټولو بادشاهانو، د ګلیل ډنډ جنوبی
طرف ته د اُردن په وادئ کښې بادشاهانو، د ګلیل غرونو په لمن کښې بادشاهانو، او د دور سره نزدې د سمندر په غاړه
بادشاهانو له یې هم خبر ورولېږلو. ۳ هغهٔ کنعانیانو له چې د اُردن سیند په دواړو طرفونو باندې اوسېدل، او اموریانو،
حِتیانو، فرزیانو او د غرونو په مُلک کښې یبوسیانو له هم خبر ورولېږلو او داسې هغه حِویانو له یې هم خبر ورولېږلو چې
هغوئ د مصفاه په مُلک کښې د حرمون غرهٔ په لمن کښې اوسېدل. ۴ نو هغوئ د خپلو ټولو فوجیانو سره راغلل، دا
دومره ډېر سړی وُو لکه چې د سمندر په غاړه شګې وی. د هغوئ سره ډېر آسونه او جنګی ګاډی هم وې. ۵ دې ټولو
بادشاهانو په خپلو کښې اِتحاد وکړو او په یو ځائ راغلل او د بنی اِسرائیلو خِلاف جنګ کولو دپاره یې د میروم خوَړ سره
خېمې ولګولې. ۶ مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”د هغوئ نه مهٔ یرېږه. سبا تر دې وخته پورې به ما هغوئ ټول د بنی
اِسرائیلو دپاره وژلی وی. بیا تهٔ به ضرور د هغوئ آسونه ګوډ کړې او د هغوئ جنګی ګاډی به وسوزوې.“ ۷ نو یشوَع او د
هغهٔ ټولو سړو د میروم د خوَړ سره په هغوئ باندې اچانک حمله وکړه. ۸ مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له په هغوئ باندې
فتح ورکړه، اِسرائیلیان ورپسې وُو او په شمال کښې تر مسرفات مائم او صیدا او نمرخاتهٔ طرف تر مصفاه وادئ پورې
ورپسې وُو. جنګ تر هغې پورې جاری وو چې د دشمن یو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو. ۹ یشوَع د هغوئ سره هم هغه
شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو یعنې هغهٔ د هغوئ آسونه شل ګوډ کړل او جنګی ګاډی یې ورله
وسوزولې. ۱۰ بیا یشوَع راواپس شو، حصور یې ونیولو او د دې بادشاه یې ووژلو. په هغه وخت کښې حصور د ټولو
بادشاهتونو مرکزی ښار وو. ۱۱ هغوئ هلته هر یو کس ووژلو، هیڅ څوک هم ژوندے پاتې نهٔ شو او ښار وسوزولے شو.
۱۲ یشوَع هغه ټول ښارونه او د دې بادشاهان ونیول، هر یو کس یې ووژلو، هم هغه شان چې څنګه د مالِک خُدائ خِدمت
کوونکی موسیٰ حُکم کړے وو. ۱۳ خو بنی اِسرائیلو هغه یو ښار هم ونهٔ سوزولو کوم چې په غونډو باندې جوړ شوے وو
خو یشوَع صِرف حصور سوزولے وو. ۱۴ بنی اِسرائیلو د دې ښارونو نه ټول مالِ غنیمت او څاروی بوتلل او د خپلو
ځانونو دپاره یې وساتل. خو هغوئ ټول کسان ووژل، هیڅ څوک هم ژوندی پاتې نهٔ شُو. ۱۵ مالِک خُدائ خپل خِدمت
کوونکی موسیٰ له حُکم ورکړے وو، موسیٰ دا حُکم یشوَع له ورکړو او یشوَع ورباندې عمل وکړو. هغهٔ هغه هر څهٔ وکړل
چې مالِک خُدائ موسیٰ ته د هغې حُکم کړے وو.

هغه علاقې چې حضرت یشوَع قبضه کړې وې

۱۶ یشوَع هغه ټول مُلک قبضه کړو د غرونو مُلک، د غرونو لمنې، چې په شمال او جنوب دواړو طرفونو باندې وُو، د
جشن ټوله علاقه او د دې جنوبی طرف ته خُشک مُلک او هم دې سره د اُردن د وادئ. ۱۷-۱۸ هغه علاقه په جنوب کښې
د ادوم سره نزدې د خلق غر نه واخله، په شمال کښې د بعلجاد پورې او د لبنان په وادئ کښې د حرمون غر جنوبی طرف
پورې خوره شوه. یشوَع د دې علاقې د بادشاهانو سره تر ډېر وخته پورې جنګ وکړو، خو هغهٔ هغوئ ټول ونیول او وې
وژل. ۱۹ جبعون هغه یواځینے ښار وو چې د بنی اِسرائیلو سره یې صُلح وکړه، هلته څهٔ حِویان اوسېدل. باقی نور ټول په
جنګ کښې فتح شوی وُو. ۲۰ مالِک خُدائ هغوئ په خپله تکړه کړی وُو چې د بنی اِسرائیلو سره جنګ وکړی، نو داسې
هغوئ بېخی تباه کړے شول او ټول په بې‌رحمئ سره ووژلے شول. دا هغه څهٔ وُو چې مالِک خُدائ د دې حُکم موسیٰ له
ورکړے وو. ۲۱ په هغه وخت کښې یشوَع لاړو او د دیوانو نسل عناقیان یې تباه کړل چې د غرونو په مُلک کښې، حبرون،

دبير، عناب او د يهوداه او بنی اِسرائيل د غرونو په ټول مُلک کښې اوسېدل. يشوَع هغوئ او د هغوئ ښارونه پوره تباه کړل.
۲۲ د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې يو عناقے هم پاتې نهٔ شو، اګر چې څهٔ عناقيان په غزه، جات او اشدود کښې پاتې ؤُو. ۲۳
يشوَع هغه ټول مُلک قبضه کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم کړے وو. يشوَع دا بنی اِسرائيلو له
ورکړو چې خپل ميراث يې شی او په هره قبيله باندې يې په حِصو کښې تقسيم کړو. نو بيا په هغه مُلک کښې جنګونه ختم
شول او امن و امان شو.

د حضرت موسىٰ نه شکست خوړونکی بادشاهان

۱۲ ۱ بنی اِسرائيلو دوو بادشاهانو له شکست ورکړو، نو د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته، د ارنون وادئ نه واخله د اُردن تر
وادئ پورې او هم داسې په شمال کښې د حرمون غر پورې ټول مُلک يې فتح کړے وو او قبضه يې پرې کړې وه. ۲ يو
اموری بادشاه سيحون وو چې هغهٔ به په حسبون باندې بادشاهی کوله. د هغهٔ په بادشاهئ کښې نيم جِلعاد شامل وو، د
عروعير نه واخله چې د ارنون وادئ په غاړه وو او د هغه وادئ په مينځ کښې ښار او هم داسې د يبوق سيند پورې چې دا د
عمون سرحد وو، ۳ په دې کښې د اُردن وادی يعنې په جنوب کښې د ګليل درياب نه واخله د مړ درياب نمرخاتهٔ طرف
تر بيت‌يسيموت پورې او د پِسګه غر د لمنو پورې علاقې شاملې وې. ۴ هغوئ د بسن بادشاه عوج له هم شکست ورکړو،
څوک چې د رفائيم آخری پاتې شوے وو، هغهٔ په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی کوله. ۵ د هغهٔ په بادشاهئ کښې د
حرمون غر، سلکه او د جسور سرحدونو پورې ټول بسن او معکه او نيم جِلعاد او هم داسې د حسبون بادشاه سيحون د
علاقې پورې مُلک په کښې شامل وو. ۶ موسىٰ او بنی اِسرائيلو دې دوو بادشاهانو له شکست ورکړے وو. د مالِک خُدائ
خِدمت کوونکی موسىٰ د هغوئ مُلک د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې له د دې دپاره ورکړے وو چې د هغوئ خپل
ميراث شی.

هغه بادشاهان چې حضرت يشوَع شکست ورکړے وو

۷ نو يشوَع او بنی اِسرائيلو د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته دې ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو چې په دې کښې د لبنان
وادئ بعل‌جاد نه واخله په جنوب کښې د ادوم سره نزدې د خلق غر پورې علاقې شاملې وې. يشوَع دا مُلک په قبيلو باندې
تقسيم کړو او دا يې ورکړو چې پوخ ميراث يې شی. ۸ په دې حِصه کښې د غرونو مُلک، نمرپرېواتهٔ طرف ته د غرونو
لمنې، د اُردن وادی او د دې لمنې، نمرخاتهٔ طرف ته کوزه علاقه او په جنوب کښې خُشکه علاقه شامله وه. په دې علاقه
کښې حِتيان، اموريان، کنعانيان، فرزيان، حِويان او يبوسيان اوسېدل. ۹ بنی اِسرائيلو چې کومو بادشاهانو له شکست
ورکړو هغه دا دی، يريحو، عی چې بيت‌ايل ته نزدې وو، ۱۰ يروشلم، حبرون، ۱۱ يرموت، لکيس، ۱۲ عجلون، جزر، ۱۳
دبير، جدر، ۱۴ حُرمه، عراد، ۱۵ لِبناه، عدولام، ۱۶ مقيده، بيت‌ايل، ۱۷ تفوح، حِفر، ۱۸ افيق، لشرون، ۱۹ مدون،
حصور، ۲۰ سِمرون مرون، اکشاف، ۲۱ تعنک، مِجدو، ۲۲ قادِس، يقنِعام چې په کرمل کښې وو، ۲۳ دور چې د سمندر
په غاړه وو، جوئيم، چې په ګليل کښې وو، ۲۴ او تِرضاه. دا ټول يو دېرش بادشاهان ؤُو.

د کنعان په پاتې علاقو باندې د قبضې کولو حکم

۱۳ ۱ اوس يشوَع ډېر بوډا شوے وو. مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”تهٔ ډېر بوډا شوے يې خو تر اوسه پورې په ډېره

علاقه باندې قبضه کول پاتې دی، ۲ د فلستيانو او جسوريانو ټوله علاقه، ۳ او ورسره په جنوب کښې د عويانو ټوله
علاقه. د مِصر سرحد سره د سيحور نِهر نه واخله په شمال کښې د عقرون سرحد پورې علاقه د کنعانيانو ګڼلے شوه، او د
فلستيانو بادشاهان په غزه، اشدود، اسقلون، جات او عقرون کښې اوسېدل. ۴ تر اوسه پورې د کنعانيانو او معاره ټول
مُلک هلته دے کوم چې د صيدانيانو دے او هم داسې د اموری سرحد افيق پورې، ۵ د جبليانو مُلک، نمرخاتهٔ طرف ته
ټول لبنان، د بعل‌جاد نه چې د حرمون غر جنوب طرف ته ده د حمات درې پورې. ۶ په دې کښې د هغه صيدانيانو ټوله
علاقه شامله ده کوم چې د لبنان د غرونو او مسرفات مائم په مينځ کښې د غرونو په مُلک کښې اوسيږی. کله چې
اِسرائيليان مخ په وړاندې ځی نو زۀ به دا ټول خلق وشړم. لکه څنګه چې ما حُکم درکړے دے نو تۀ به هغه مُلک په بنی
اِسرائيلو باندې تقسيم کړې. ۷ نو اوس دا زمکه په هغه نورو نهو قبيلو او د منسى په نيمه قبيله باندې تقسيم کړه چې د
هغوئ خپل ميراث شی.“

د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته علاقې تقسيم کېدل

۸ د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې د مخکښې نه هغه زمکه اخستې وه کومه چې موسیٰ، د مالِک خُدائ خِدمتګار
هغوئ له ورکړې وه، دا د اُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته وه. ۹ د هغوئ علاقه د ارنون وادۍ په غاړه تر عروعير او د هغه
وادۍ په مينځ کښې ښار پورې خوره شوه او په دې کښې د ميدبا نه واخله تر ديبون پورې ټولې اوچتې علاقې شاملې وې.
۱۰ دا د عمون سرحد پورې لاړه او هغه ټول ښارونه په کښې شامل وُو په کومو باندې چې اموری بادشاه سيحون حکومت
کړے وو، چې هغۀ په حسبون کښې بادشاهی کړې وه. ۱۱ په دې کښې د جِلعاديانو، د جسوريانو او د معکيانو علاقې، د
حرمون ټول غر او تر سلکه پورې ټول بسن شامل وو. ۱۲ په کښې د عوج بادشاهی هم شامله وه کوم چې د رفائيم آخری
پاتې شوے وو، چې هغۀ په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی کړې وه. موسیٰ دې خلقو له شکست ورکړے وو او هغوئ
يې شړلی وُو. ۱۳ خو بنی اِسرائيلو د جسور او معکه خلق نۀ وُو شړلی، هغوئ تر اوسه پورې د بنی اِسرائيلو سره اوسيږی.
۱۴ موسیٰ د ليوی قبيلې له په ميراث کښې هيڅ زمکه نۀ وه ورکړې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته فرمائيلی وُو چې
ليويانو ته به د خپلې برخې په توګه هغه قربانۍ ملاوېږی کومې چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ته په قربان‌ګاه
باندې سوزولے شی.

د روبين قبيلې ته حواله شوے مُلک

۱۵ موسیٰ د هغه مُلک يوه حِصه د روبين د قبيلې کورَنو له ورکړې وه چې د هغوئ ميراث شی. ۱۶ د هغوئ علاقه د
ارنون وادۍ په غاړه د عروعير پورې او د هغه وادۍ تر مينځ ښار پورې خوره وه او په دې کښې د ميدبا نه ګېرچاپېره ټولې
اوچتې علاقې شاملې وې. ۱۷ په دې کښې حسبون او د اوچتې علاقې ټول ښارونه شامل وُو يعنې ديبون، بامات بعل،
بيت‌بعل معون، ۱۸ يهض، قديمات، مفعت، ۱۹ قِريَتائم، سبماه او په وادۍ کښې په غر باندې ضره‌سحر، ۲۰ بيت‌فعور، د
پِسګه غر ښکته علاقې او بيت‌يسيموت. ۲۱ په دې کښې د اوچتې علاقې ټول ښارونه او د اموری بادشاه سيحون ټول مُلک
شامل وو، اموری بادشاه سيحون په حسبون بادشاهی کړې وه. موسیٰ هغۀ له او دغسې د ميديان دې حکمرانانو له هم
شکست ورکړو، ايوی، رِقم، صور، حُور او رِبع. د سيحون په مُلک کښې دې ټولو بادشاهانو حکومت کړے وو. ۲۲ کوم
خلق چې بنی اِسرائيلو ووژل په هغې کښې د بعور زوئ بلعام فال کتونکے هم شامل وو. ۲۳ نمرپرېواتهٔ طرف ته د اُردن
سيند د روبين قبيلې سرحد وو. دا هغه ښارونه او کلی وُو چې د روبين قبيلې کورَنو له ورکړے شوی وُو چې د هغوئ خپل
ميراث شی.

د جاد قبيلې ته حواله شوې علاقه

(۲۴) موسیٰ د هغه مُلک يوه حِصه د جاد قبيلې کورَنو له هم ورکړې وه چې د هغوئ خپل ميراث شی. (۲۵) د هغوئ په علاقه
کښې يعزير او د جِلعاد ټول ښارونه، د عروعير پورې د عمونيانو نيم مُلک شامل وو، کوم چې د ربه نمرخاتهٔ طرف ته دے،
(۲۶) د هغوئ مُلک د حسبون نه تر رامت مصفاه او بطونيم پورې او د محنايم نه تر دبير سرحد پورې خور وو. (۲۷) د اُردن
په وادئ کښې په دې کښې بيت‌هارم، بيت‌نِمره، سُکات، صفون او د حسبون بادشاه سيحون باقی پاتې بادشاهی شامله وه. د
هغوئ نمرپرېواتهٔ طرف ته سرحد د ګليل درياب پورې د اُردن سيند وو. (۲۸) دا هغه ښارونه او کلی وُو کوم چې د جاد
قبيلې کورَنو له ورکړے شوی وُو چې د هغوئ خپل ميراث شی.

د نمرخاتهٔ طرف ته منسی قبيلې ته حواله شوې علاقه

(۲۹) موسیٰ د هغه مُلک يوه حِصه د منسی نيمې قبيلې کورَنو له ورکړې وه چې د هغوئ خپل ميراث شی. (۳۰) د هغوئ
علاقه تر محنايم پورې خوره وه او په دې کښې ټول بسن، د بسن بادشاه عوج ټوله بادشاهی او هم داسې په بسن کښې د يائير
ټول شپېتهٔ کلی هم شامل وُو. (۳۱) په کښې نيم جِلعاد او هم داسې عستارات او ادرعی، په بسن کښې د عوج په بادشاهئ
کښې ښارونه هم شامل وُو. دا ټول د منسی زوئ مکير اولاد نيمو کورَنو له ورکړے شوی وُو. (۳۲) کله چې موسیٰ د موآب
په مېدانونو کښې وو نو هغهٔ د يريحو نمرخاتهٔ طرف ته او د اُردن مُلک داسې تقسيم کړو. (۳۳) خو موسیٰ ليوی قبيلې له په
ميراث کښې هيڅ هم ورنهٔ کړل. ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د هغوئ ميراث دے لکه څنګه چې هغهٔ
ورسره وعده کړې وه.

د اُردن سيند نمرپرېواتهٔ طرف ته د علاقې تقسيم

۱۴ (۱) دا هغه حِساب کِتاب دے چې د اُردن سيند نمرپرېواتهٔ طرف ته د کنعان مُلک په بنی اِسرائيلو باندې څنګه
تقسيم شوے وو. اِلیعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او د بنی اِسرائيلو د قبيلو کورَنو مشرانو دا په خلقو باندې تقسيم کړو. (۲)
لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو چې د اُردن سيند نمرپرېواتهٔ طرف ته نهه نيمو قبيلو ته د ميراث د
مِلاوېدو دا فېصله دې د پچې په ذريعه وشی. (۳)-(۴) موسیٰ د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته مُلک د مخکښې نه هغه نورو دوه
نيمو قبيلو ته حواله کړے وو. د يوسف اولاد په دوو قبيلو کښې تقسيم وو، منسی او اِفرائيم. موسیٰ په هغه زمکه کښې
ليويانو له هيڅ حِصه ورنهٔ کړه. خو هغوئ ته د اوسېدو دپاره داسې ښارونه مِلاو شول چې د هغوئ د څاروو او رَمو دپاره
پټی په کښې وُو. (۵) بنی اِسرائيلو هغه زمکه هم هغه شان تقسيم کړه لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے
وو.

د حبرون کالب ته مِلاوېدل

(۶) يوه ورځ د يهوداه د قبيلې څهٔ خلق په جِلجال کښې يشوَع له راغلل. د هغوئ نه يو کس د يفُنه قنزی زوئ کالب هغهٔ ته
وفرمائيل، ”تا ته پته ده چې مالِک خُدائ په قادِس برنيع کښې د خُدائ پاک بنده موسیٰ ته زما او ستا په حقله څهٔ فرمائيلی
وُو. (۷) زهٔ د څلوېښتو کالو وم چې کله د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ زهٔ د قادِس برنيع نه ولېږلم چې د مُلک
معلومات حاصل کړم. نو ما هغهٔ له صحيح خبر راوړو. (۸) کوم سړی چې زما سره تلی وُو نو هغوئ زمونږ خلق يرول.

خو ما په وفادارۍ سره د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک تابعدارى وکړه. ۹ په هغه وخت موسىٰ ما سره دا لوظ وکړو
چې ما او زما بچو ته به بېشکه دا مُلک د میراث په توګه ملاوېږى چې په کوم کښې ما قدم اېښے وو. ۱۰ خو اوس ګوره،
چې د کله نه مالِک خُدائ موسىٰ ته داسې فرمائيلى دى نو د هغې پينځۀ څلوېښت کاله وشول. دا هغه وخت وو چې کله بنى
اِسرائيل په صحرا کښې روان وُو او مالِک خُدائ د خپلې وعدې په مطابق تر نن ورځې پورې زۀ ژوندے ساتلے يم. ما ته
وګوره. زۀ د پينځۀ اتياو کالو يم ۱۱ او زۀ نن هم هغه شان تکړه يم چې څنګه په هغه وخت کښې وم چې کله موسىٰ لېږلے
وم. زۀ تر اوسه پورې د جنګ او د باقى نورو کارونو دپاره اوس هم ښۀ تکړه يم. ۱۲ نو، ما له د غرونو هغه مُلک راکړه
چې مالِک خُدائ په هغه ورځ زما سره د هغې وعده کړې وه په کومه ورځ چې ما او نورو جاسوسانو خبر راوړو. ما بيا تا ته
ووئيل چې هلته د دېوانو نسل عناقيان د پَخو دېوالونو په لويو لويو ښارونو کښې وُو. مالِک خُدائ دې زما مل شى او هغوئ
به زۀ وشړم، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى دى.“ ۱۳ يشوَع د يفُنه زوئ کالب دپاره برکت وغوښتلو او
د حبرون ښار يې ورکړو چې د هغۀ خپل شى. ۱۴ حبرون تر اوسه پورې د يفُنه قنزى د زوئ کالب دے، ځکه چې هغۀ په
وفادارۍ سره د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک تابعدارى کوله. ۱۵ د حبرون ښار مخکښې د قِريَت‌اربع په نوم
يادېدو، ځکه چې اربع د ټولو نه لوئ عناقے وو. نو بيا په هغه مُلک کښې جنګونه ختم شول او امن و امان شو.

د يهوداه قبيلې ته حواله شوې زمکه

۱۵ ۱ د يهوداه قبيلې کورَنو ته د زمکې يوه حِصه مِلاو شوه چې داسې بيان شوې ده، هغه مُلک په جنوب کښې د ادوم
د سرحد سره د صين صحرا آخرى جنوبى سر ته ورسېدو. ۲ دا جنوبى سرحد د مالګې درياب د جنوبى سر نه لاړو، ۳
او په جنوب کښې د لړم درې نه واخله تر صين پورې تلے وو. دا په جنوب کښې د قادِس برنيع نه تلے وو، د حصرون نه
تېر وو او ادار ته رسېدلے وو او قرقع ته تاو وو، ۴ او عضمون ته تلے وو او د مديترانى د سمندر ته د مِصر په سرحد
باندې په نِهر باندې تلے وو، سرحد هلته ختم شوے وو. دا د يهوداه جنوبى سرحد وو. ۵ نمرخاتۀ طرف ته سرحد يې د
مالګې درياب وو، دا تر هغه خليج پورې تلے وو چرته چې د اُردن سيند خالى کيږى. شمالى سرحد د هغه ځائ نه شروع
کېدو، ۶ چې د بيت‌حجلاه پورې خور وو او د هغه غاړې په شمالى طرف تلے وو چې د هغې نه د اُردن وادى ښکارېده.
بيا دا بوهن کاڼى پورې تلے وو، بوهن د روبين زوئ وو، ۷ د مصيبت د وادۍ نه تر دبير پورې او بيا په شمال کښې د
جِلجال طرف ته تاو وو، چې مخ يې د وادۍ جنوبى طرف ته د ادميم درې ته دے. دا د عين‌شمس د چينو نه عين‌راجل ته
تلے وو، ۸ کوم چې د غرۀ جنوبى طرف ته د هنوم وادۍ نه تېر شوے وو چرته چې د يبوسيانو يروشلم ښار وو. سرحد
بيا د هنوم وادۍ نمرپرېواتۀ طرف ته پاس غر ته ختلے وو، چې د رفائيم وادۍ شمالى سر سره دے. ۹ د هغه ځائ نه دا
د نفتوح چينو ته او بيا د عِفرون سره نزدې ښارونو ته تلے وو. دا هلته د بعله يعنې قِريَت‌يعريم طرف ته تاو وو، ۱۰ چرته
چې دا د ادوم د غرونو مُلک طرف ته د بعله نمرپرېواتۀ طرف ته تاو وو، د يعريم يعنې کسلون غرۀ شمالى طرف ته، لاندې
بيت‌شمس ته تلے وو او د تمنت نه تېر وو. ۱۱ سرحد بيا د عقرون شمالى طرف ته غرۀ ته تلے وو، د سکرون طرف ته تاو
وو، د بعله غر نه تېر وو او يبنى‌ايل ته تلے وو. دا د مديترانى د سمندر سره ختم وو، ۱۲ چې د هغې نه نمرپرېواتۀ طرف ته
د مديترانى سمندر وو. په دې سرحدونو کښې د يهوداه د قبيلو خلق اوسېدل.

د کالب د حبرون او دبير فتح کول

۱۳ لکه څنګه چې مالِک خُدائ يشوَع ته حُکم کړے وو، د يهوداه د علاقې يوه حِصه د يفُنه زوئ کالب له ورکړے شوې

وه. هغهٔ ته حبرون مِلاو شو، د هغه ښار نوم قِريَت‌اربع وو او اربع د عناقيانو پلار نيکهٔ وو. ۱۴ کالب د عناقيانو هغه اولاد د
ښار نه وويستلو، چې د سيسى، اخيمان او تلمى قبيلې وې. ۱۵ د هغې ځائ نه هغه لاړو چې د دبير په اوسېدونکو باندې
حمله وکړى. هغه ښار مخکښې قِريَت‌سِفر بللے شو. ۱۶ کالب وفرمائيل، ”زۀ به خپله لور عکسه هغه سړى له ورکړم چې
وادۀ يې کړى چې کوم سړے د قِريَت‌سِفر په قبضه کولو کښې کامياب شى.“ ۱۷ د کالب وراره او د قنز زوئ عتنى‌ايل هغه
ښار قبضه کړو، نو کالب خپله عکسه لور هغهٔ ته وادۀ کړه. ۱۸ د وادۀ په ورځ هغې عتنى‌ايل دې ته رضا کولو چې د هغې د
پلار نه يو پټے وغواړى. هغه د خپل خر نه کوزه شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو چې، ”تۀ څۀ غواړې.“ ۱۹ هغې ورته
ووئيل، ”زما سره ښۀ وکړه، زۀ د اوبو يو څو چينې غواړم. تا چې ما له کومه زمکه راکړې ده هغه په اوچ مُلک کښې ده.“ نو
کالب هغې له بره او ښکته چينې ورکړې.

د يهوداه ښارونه

۲۰ دا هغه زمکه وه چې د يهوداه قبيلې کورَنو ته مِلاو شوه چې د هغوئ ميراث شى. ۲۱ په جنوب کښې په آخرى سر
کښې دا ښارونه د هغوئ وُو، کوم چې د ادوم سرحد سره نزدې وُو، هغه دا وُو، قبضئيل، عدر، يجور، ۲۲ قينه، ديمونه،
عدعده، ۲۳ قادِس، حصور، اِتنان، ۲۴ زيف، طلم، بعلوت، ۲۵ حصورحدته، قريوت‌حصرون يعنې حصور، ۲۶ اِمام،
سمع، مولاده، ۲۷ حصارجده، حشمون، بيت‌فِلط، ۲۸ حصارسعول، بيرسبع، بزيوتياه، ۲۹ بعله، عييم، عضم، ۳۰
التولد، کسيل، حُرمه، ۳۱ صِقلاج، مدمنه، سنسناه، ۳۲ لباوت، سِلحيم، عين او رِمون، دا ټول نهۀويشت ښارونه وُو، چې
د دې نه ګېرچاپېره کلى هم وُو. ۳۳ د غرونو په لمنو کښې دا ښارونه وُو، اِستال، صُرعا، اسنا، ۳۴ زنوح، عين‌جنيم، تفوح،
عينام، ۳۵ يرموت، عدولام، شوکه، عزيقه، ۳۶ شعريم، عديتيم، جديره او جديروتيان، دا څوارلس ښارونه وُو چې د هغې
نه ګېرچاپېره کلى وُو. ۳۷ هلته دا ښارونه هم وُو، ضنان، حداشه، مجدل‌جد، ۳۸ دلعان، مصفاه، يقتى‌ايل، ۳۹ لکيس،
بُصقت، عجلون، ۴۰ کبون، لحماس، کِتليس، ۴۱ جديروت، بيت‌دجون، نعمه او مقيده، دا شپاړس ښارونه وُو، چې د دې
نه ګېرچاپېره کلى وُو. ۴۲ هلته دا ښارونه هم وُو، لِبناه، عتر، عسن، ۴۳ يفتاح، اسنا، نصيب، ۴۴ قعيله، اکزيب او
مريسه، يعنې نهۀ ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلى هم وُو. ۴۵ هلته د عقرون د ښارونو او د کلو سره وُو، ۴۶ او د
عقرون نه د مديترانى د سمندر پورې، ټول د اشدود سره نزدې ښارونه او کلى. ۴۷ هلته اشدود او غزه، د خپلو وړو ښارونو
او کلو سره وُو، چې دا د مِصر په سرحد باندې نِهر او د مديترانى د سمندر غاړې ته رسېدلى وُو. ۴۸ د غرونو په مُلک
کښې دا وُو، سمير، يتير، شوکه، ۴۹ دناه، قِريَت‌سِفر يعنې دبير، ۵۰ عناب، استموع، عنيم، ۵۱ جشن، حولون او جلوه،
يوولس ښارونه، چې د دې نه ګېرچاپېره کلى وُو. ۵۲ هلته عرب، دومه، اشعان، ۵۳ ينوم، بيت‌تفوح، افيقه، ۵۴ حُمطه،
حبرون او صيعور وُو، نهۀ ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلى هم وُو. ۵۵ هلته دا ښارونه وُو، معون، کرمل، زيف، يُوطه،
۵۶ يزرعيل، يقدِعام، زنوح، ۵۷ قين، جبعه او تمنت، يعنې لس ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلى هم وُو. ۵۸ هلته
حلحُول، بيت‌صور، جدور، ۵۹ معرات، بيت‌عنات او التقون وُو، شپږ ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلى هم وُو. ۶۰ هلته
قِريَت‌بعل يعنې، قِريَت‌يعريم او ربه وُو، دوه ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه کلى هم وُو. ۶۱ په صحرا کښې بيت‌اراباه،
مدين، سکاکه، ۶۲ نِبسان، د مالګې ښار، او عين‌جدى وُو، شپږ ښارونه چې ګېرچاپېره ترې نه کلى هم وُو. ۶۳ خو د
يهوداه خلق د دې قابل نهٔ وُو چې هغه يبوسيان وشړى کوم يبوسيان چې په يروشلم کښې اوسېدل. يبوسيان تر اوسه پورې
هلته د يهوداه د خلقو سره اوسيږى.

اِفرائيم او د نمرپرېواتۀ طرف منسى ته علاقه حواله کېدل

۱۶ ۱ د يوسف اولاد ته چې کوم مُلک حواله شوے وو د هغې جنوبى سرحد د يريحو سره نزدې د اُردن نه شروع
شوے وو، دا هغه ځائ وو چې د يريحو چينو نمرخاتۀ طرف ته وو او صحرا ته تلے وو. دا د يريحو نه تلے وو او تر
بيت‌ايل پورې د غرونو مُلک ته ننوتلے وو. ۲ د بيت‌ايل نه دا لوز ته تلے وو او عطارات ادار ته رسېدلے وو، چرته چې
ارکيان اوسېدل. ۳ بيا دا د لاندينى بيت‌حورون پورې، نمرپرېواتۀ طرف ته د يفليطيانو علاقې ته تلے وو. دا د هغه ځائ نه
جزر ته تلے وو او د مديترانى په سمندر باندې ختم وو. ۴ دا زمکه د يوسف اولاد، د اِفرائيم قبيلو او د نمرپرېواتۀ طرف ته
منسى ته مِلاو شوه چې د هغوئ خپل ميراث شى.

اِفرائيم

۵ دا د اِفرائيم د قبيلې د کورَنو علاقه وه، د هغوئ سرحد نمرخاتۀ طرف ته د عطارات ادار نه پاسنى بيت‌حورون ته تلے
وو. ۶ او د هغه ځائ نه د مديترانى سمندر ته تلے وو. مکمتاه د هغوئ په شمالى طرف باندې وو. هلته نمرخاتۀ طرف ته
سرحد د تانت سيلا طرف ته تاو وو او د ينوحاه نمرخاتۀ طرف ته تلے وو. ۷ بيا دا د ينوحاه نه لاندې عطارات او نعراه ته
تلے وو، چې يريحو ته رسېدلے وو او د اُردن سره ختم وو. ۸ نمرپرېواتۀ طرف ته سرحد د تفوح نه د قاناه نِهر ته تلے
وو او د مديترانى سمندر سره ختم وو. دا هغه مُلک وو چې د اِفرائيم د قبيلې کورَنو ته ورکړے شوے وو چې د هغوئ
ميراث شى، ۹ چې په کښې يو څو هغه وارۀ ښارونه او کلى هم شامل وُو کوم چې د منسى په سرحدونو کښې دننه وُو،
خو د اِفرائيم قبيلې له ورکړے شوى وُو. ۱۰ خو هغوئ هغه کنعانيان ونۀ شړل کوم چې په جزر کښې اوسېدل، نو په دې
وجه کنعانيان تر اوسه پورې د اِفرائيميانو سره اوسېږى، خو د کنعانيانو نه يې په زور کار اخلى.

نمرپرېواتۀ طرف ته منسى

۱۷ ۱ د نمرپرېواتۀ طرف ته د اُردن يوه برخه د يوسف مشر زوئ منسى اولاد څۀ کورَنو ته مِلاو شوې وه. د جِلعاد پلار
مکير، چې د منسى مشر زوئ وو هغه يو تکړه فوجى وو، نو په دې وجه جِلعاد او د نمرخاتۀ طرف ته بسن هغۀ ته حواله
شوى وُو. ۲ د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته زمکه د منسى دې باقى پاتې کورَنو ته حواله شوې وه يعنې ابيعزر، حالق،
اسرى‌ايل، شِکم، حِفر او سميدع. دا د يوسف زوئ منسى نران اولاد وو او هغوئ د خپلو کورَنو مشران وُو. ۳ د حِفر زوئ
صِلافحاد، چې دې زوئ د جِلعاد، جِلعاد زوئ د مکير او مکير زوئ د منسى وو، د صِلافحاد زامن نۀ وُو، خو صِرف لوڼه
يې وې. د هغوئ نومونه محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه وُو. ۴ هغوئ اِلى‌عزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او مشرانو له
لاړې او ورته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم ورکړو چې مونږ له او داسې زمونږ نرانو خپلوانو له هم د زمکې يوه
برخه راکړى چې زمونږ ميراث شى.“ نو چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو هغۀ ورله د ترونو سره ميراث ورکړو. ۵
نو په دې وجه منسى ته د اُردن نمرخاتۀ طرف د جِلعاد او بسن نه علاوه لس نورې برخې مِلاو شوې، ۶ ځکه چې د منسى
قبيلې لوڼو ته د خپلو زامنو سره ميراث مِلاو شو. نو په دې وجه د جِلعاد مُلک د منسى د باقى پاتې اولاد ميراث شو. ۷ د
منسى علاقه د آشر نه د شِکم نمرخاتۀ طرف ته تر مکمتاه پورې ورسېده. بيا هغه سرحد د جنوب طرف ته لاړو چې په دې
کښې د تفوح خلق شامل شى. ۸ د تفوح نه ګېرچاپېره علاقه د منسى وه، خو په سرحد باندې د تفوح ښار، د اِفرائيم د اولاد
وو. ۹ بيا سرحد لاندې د قاناه نِهر ته تلے وو. د نِهر جنوبى طرف ته ښارونه د اِفرائيم وُو، اګر چې دا د منسى په علاقه

کښې وُو. د منسی سرحد د نِهر شمالی غاړې سره تلے وو او د مدیترانی سمندر سره ختم وو. ۱۰ اِفرائیم جنوب طرف ته
وو او منسی د شمال طرف ته وو او د نمرپرېواتهٔ سرحد يې د مدیترانی سمندر وو. آشر شمالی نمرپرېواتهٔ طرف ته وو او
یساکار شمالی نمرخاتهٔ طرف ته وو. ۱۱ د یساکار او آشر په علاقو کښې، بیت‌شان او ابلیعام د منسی وُو او تر دور پورې
چې د سمندر په غاړه دے او د هغې نه ګېرچاپېره ښارونه هم د منسی وُو، عین دور، تعنک، مِجدو او د دې نه ګېرچاپېره
ښارونه. ۱۲ د منسی خلقو په دې ښارونو کښې اوسېدونکی خلق نهٔ شول شړلے، نو په دې وجه کنعانیان هلته په زور
اوسېدل. ۱۳ اګر چې کله بنی اِسرائیلیان تکړه هم شول، نو هغوئ بیا هم ټول کنعانیان ونهٔ شړل، خو کنعانیان يې دې ته
مجبور کړل چې په زبردستئ ترې نه کار واخلی.

د اِفرائیم او د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسی د نورې زمکې غوښتل

۱۴ د یوسف اولاد یشوَع ته ووئیل، "تا مونږ له د مُلک صِرف یوه برخه ولې راکړې ده چې زمونږ میراث شی؟ مونږ ډېر
زیات خلق یُو ځکه چې مالِک خُدائ مونږ له برکت راکړے دے." ۱۵ یشوَع ورته وفرمائیل، "کهٔ تاسو ډېر زیات یئ او د
اِفرائیم د غرونو مُلک ستاسو دپاره کافی نهٔ وی، نو بیا ځنګلو ته لاړ شئ او د فرزیانو او رفائیم په مُلک کښې د خپلو ځانونو
دپاره زمکه صفا کړئ." ۱۶ د یوسف قبیلې ورته ووئیل، "د غرونو مُلک هم زمونږ دپاره کافی نهٔ دے، او د مېدانونو او د
بیت‌شان او د دې نه ګېرچاپېره ښارونو او د یزرعیل په وادئ کښې اوسېدونکی ټول کنعانیان د اوسپنې جنګی ګاډۍ لری."
۱۷ نو یشوَع د اِفرائیم او د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسی قبیلو ته ووئیل چې، "په حقیقت کښې تاسو ډېر زیات یئ او تاسو ډېر
تکړه شوی یئ. تاسو ته به د یوې برخې نه زیاتې برخې ملاویږی. ۱۸ د غرونو مُلک به ستاسو شی، اګر چې دا یو ځنګل
دے، تاسو به دا صفا کړئ او د یو سر نه تر بل سَره پورې به يې ونیسئ. کهٔ کنعانیان هر څومره تکړه هم وی او ورسره د
اوسپنې جنګی ګاډۍ وی خو تاسو به بیا هم هغوئ وشړئ."

پاتې شوې زمکه تقسیمول

۱۸ ۱ کله چې هغوئ هغه مُلک فتح کړو نو د هغې نه پس، د بنی اِسرائیلو ټول قوم په سیلا کښې راغونډ شو او د مالِک
خُدائ د حضور مقدسه خېمه يې ودروله. ۲ د بنی اِسرائیلو اووهٔ قبیلې تر اوسه پورې داسې وې چې هغوئ ته په هغه مُلک
کښې حِصه نهٔ وه حواله شوې. ۳ نو یشوَع بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل، "تاسو به ترڅو پورې دومره اِنتظار کوئ چې تاسو
لاړ شئ او هغه مُلک ونیسئ کوم چې مالِک خُدائ ستاسو د پلار نیکهٔ خُدائ پاک تاسو له درکړے دے؟ ۴ تاسو به د
هرې قبیلې نه درې سړی خوښ کړئ او زهٔ به هغوئ ولېږم چې هغه ټوله علاقه وګوری او د دې میراث د تقسیمولو تفصیل
راوړی او بیا به هغوئ ما له واپس راشی. ۵ هغه مُلک به په هغوئ باندې په اوو برخو کښې تقسیم شی، یهوداه به د هغې په
جنوبی حِصه کښې ایسار شی او یوسف به د هغې په شمالی حِصه کښې ایسار شی. ۶ د دې اوو حِصو د تقسیم یو
تفصیل ولیکئ او ما له يې راوړئ. بیا به زهٔ ستاسو دپاره د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک په وړاندې د مشورې دپاره
ستاسو سره پچه واچوم. ۷ خو لیویانو ته به ستاسو نورو قبیلو سره د زمکې میراث نهٔ ملاویږی، ځکه چې د هغوئ برخه
دا ده چې د مالِک خُدائ د اِمامانو په توګه خِدمت وکړی. او د جاد، روبین او د منسی قبیلو ته به نوره زمکه نهٔ ملاویږی
ځکه چې د مخکښې نه هغوئ ته خپله زمکه د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته مِلاو شوې ده، کومه چې د مالِک خُدائ خِدمت
کوونکی موسیٰ هغوئ له ورکړې ده." ۸ کله چې هغه سړی د مُلک کتلو دپاره روان شول نو یشوَع ورته وفرمائیل چې،
"داسې به وکړئ، په هغه ټول مُلک باندې وګرځئ او تفصیل يې جوړ کړئ او بیا ما له واپس راشئ. او بیا به زهٔ دلته په سیلا

کښې د مالِک خُدائ په وړاندې د مشورې دپاره تاسو سره پچه واچوم.“ ۹ نو هغه سړی په ټول مُلک باندې وګرځېدل او
هغوئ د دې بیان ولیکلو چې په اوو حِصو کښې به یې څنګه تقسیموی او د ښارونو تفصیل یې ولیکلو. بیا هغوئ واپس
یشوَع له د سیلا کېمپ ته لاړل. ۱۰ نو یشوَع د هغوئ دپاره په سیلا کښې پچه واچوله چې د مالِک خُدائ سره مشوره
وکړی او د بنی اِسرائیلو هرې پاتې شوې قبیلې ته یې د زمکې خپله خپله برخه حواله کړه.

بنیامین ته حواله شوې علاقه

۱۱ اول پچه د بنیامین د قبیلې راوتله. د هغوئ زمکه د یهوداه او یوسف قبیلو په مینځ کښې پرته وه. ۱۲ په شمال کښې د
هغوئ سرحد د اُردن سره شروع کېدو او بیا د یریحو شمال طرف ته بره ختلے وو او نمر پرېواتهٔ طرف ته د بیت‌آون په
صحرا کښې د غرونو په مُلک کښې تلے وو. ۱۳ هغه سرحد بیا بره د لوز جنوبی طرف ته تلے وو چې د دې بیت‌ایل نوم
هم وو، بیا عطارات ادار ته کوز شوے وو چې د بیت‌حورون په جنوب طرف په غر باندې وو. ۱۴ بیا سرحد په یو بل طرف
باندې تلے وو، د دې غرهٔ د نمرپرېواتهٔ طرف نه جنوبی طرف ته تاو وو او قِریَت‌بعل ته تلے وو چې بل نوم یې قِریَت‌یعریم
دے، کوم ځائ چې د یهوداه د قبیلې دے. دا د نمرپرېواتهٔ طرف ته سرحد وو. ۱۵ جنوبی سرحد یې د قِریَت‌یعریم په غاړه
شروع شوے وو او د نفتوح چینو ته کوز شوے وو. ۱۶ بیا دا لاندې د غرهٔ لمنو ته کوز شوے وو چې د هنوم وادی ترې نه
ښکارېده، دا د رفائیم وادئ شمالی سر سره دے. بیا دا د هنوم په وادئ کښې جنوبی طرف ته، د یبوسیانو په جنوبی غاړه د
عین‌راجل طرف ته تلے وو. ۱۷ بیا دا د عین‌شمس شمالی طرف ته او بیا جلیلوت ته تاو وو، چې د ادمیم درې ته مخامخ
دے. سرحد بیا لاندې د بوهن کاڼی ته تلے وو، بوهن د روبین زوئ وو. ۱۸ او د هغه غاړې شمالی طرف ته تېر وو چې د
اُردن وادی ترې نه ښکارېده. دا لاندې وادئ ته ورننوتلے وو، ۱۹ د بیت‌حجلاه شمالی غاړې نه تېر وو او د مالګې درياب د
شمالی خولې سره ختم وو، په کوم ځائ کښې چې د اُردن سیند اوبهٔ ورغورزیږی. دا جنوبی سرحد وو. ۲۰ اُردن یې د
نمرخاتهٔ طرف ته سرحد وو. دا د هغه مُلک سرحدونه وُو کوم چې د بنیامین قبیلې کورَنو ته مِلاو شُو چې د هغوئ خپل
میراث شی. ۲۱ د بنیامین د قوم د قبیلو ښارونه دا وُو، یریحو، بیت‌حجلاه، عمیق قصیص، ۲۲ بیت‌ارابه، صمریم،
بیت‌ایل، ۲۳ عویم، فاره، عفره، ۲۴ کفرالعمونی، عُفنی او جبعه، دا دولس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو.
۲۵ هلته جبعون، راما، بیروت، ۲۶ مصفاه، کفیره، موضه، ۲۷ رِقم، ارفیل، تراله، ۲۸ ضِلع، الف، یبوس یعنې یروشلم،
جبعه او قِریَت‌یعریم وُو، دا ټول څوارلس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. دا هغه مُلک دے کوم چې د بنیامین
قبیلې کورَنو ته مِلاو شو چې د هغوئ میراث شی.

شمعون ته حواله شوې علاقه

۱۹
۱ دویمه پچه د شمعون قبیلې د کورَنو راووتله. دا علاقه د یهوداه قبیلې په علاقه کښې دننه وه. ۲ په دې کښې
بیرسبع یا شیبا، مولاده، ۳ حصارسعول، باله، عضم، ۴ التولد، بیت‌ایل، حُرمه، ۵ صِقلاج، بیت‌مرکبوت،
حصارسوسه، ۶ بیت‌لباوت او ساروحن شامل وُو، دا دیارلس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې کلی وُو. ۷ هلته عین،
رِمون، عتر، عسن هم وُو، دا څلور ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۸ په دې کښې هغه ټول کلی شامل وُو چې
تر لرې په جنوب کښې د بعلات بیر یا راما نجب پورې ښارونه ترې نه تاو وو. دا هغه مُلک وو چې د شمعون قبیلې کورَنو ته
مِلاو شوے وو چې د هغوئ خپل میراث شی. ۹ د یهوداه میراث د ضرورت نه زیات وو نو په دې وجه د هغه علاقې یوه
برخه د شمعون قبیلې له ورکړے شوې وه.

زبولون ته حواله شوې علاقه

(۱۰) دریمه پچه د زبولون قبیلې د کورنو راووتله. هغوئ ته چې کومه زمکه مِلاو شوه هغه سارید ته رسېدلې وه. (۱۱) د مُلک سرحد د هغه ځائ نمرپرېواتۀ طرف مرعله ته تلے وو، چې دباست او د یقنِعام نمرخاتۀ طرف ته د نِهر سره لګېدو. (۱۲) د سارید په بله غاړه دا نمرخاتۀ طرف ته د کِسلوت تبور سرحد ته او بیا دبرت او یفیع ته تلے وو. (۱۳) دا د هغه ځائ نه نمرخاتۀ په طرف جات‌حِفر او عته قاضین ته روان وو او د رِمون په لاره نیعه ته تاو وو. (۱۴) په شمال کښې سرحد د حناتون طرف ته تاو وو او د اِفتاح‌اېل وادئ سره ختم وو. (۱۵) په دې کښې قطات، نحلال، سِمرون، اِداله او بیت‌لحم شامل وُو، دا ټول دولس ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. (۱۶) دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د زبولون قبیلې ته مِلاو شُو چې خپل میراث یې شی.

د یساکار قبیلې ته حواله شوې علاقه

(۱۷) په څلورم ځل پچه د یساکار قبیلې د کورنو راووتله. (۱۸) د دې په علاقه کښې، یزرعیل، کسولوت، شونیم، (۱۹) حفارئیم، شِیون، اناخرات، (۲۰) ربیت، قِسیون، اِبض، (۲۱) ریمت، عین‌جنیم، عین‌حده او بیت‌فصیص شامل وُو. (۲۲) دا سرحد د تبور، شخصومه او بیت‌شمس سره هم لګېدو او د اُردن سره ختم وو. په دې کښې شپاړس ښارونه شامل وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. (۲۳) دا ښارونه او کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د یساکار قبیلې ته مِلاو شُو چې د هغوئ میراث شی.

د آشر قبیلې ته حواله شوې علاقه

(۲۴) په پینځم ځل پچه د آشر قبیلې د کورنو راووتله. (۲۵) په دې کښې د حلقت، حلی، بطن، اکشاف، (۲۶) المُلک، عماد او مِسال علاقې شاملې وې. په نمرپرېواتۀ طرف باندې دا د کرمل او د سیحور لِبنات سره لګېدو. (۲۷) چرته چې دا نمرخاتۀ طرف ته تاو وو، نو د دې سرحد بیت‌دجون ته تلے وو او د بیت‌عمیق او نعی‌اېل د شمال په لاره دا زبولون او د اِفتاح‌اېل وادئ سره لګېدلو. دا په شمال کښې کابول ته روان وو، (۲۸) عبرون، رِحوب، حمون، قاناه او تر صیدا پورې تلے وو. (۲۹) سرحد بیا د راما طرف ته تاو وو او د پَخو دېوالونو ښار صور ته رسېدلے وو، بیا دا حوسه ته تاو وو او د مدیترانی سمندر سره ختم وو. په دې کښې مهلاب، اکزیب، (۳۰) عُمه، افیق او رِحوب شامل وُو، دا دوویشت ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. (۳۱) دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د آشر قبیلې کورنو ته مِلاو شو چې خپل میراث یې شی.

د نفتالی قبیلې ته حواله شوې علاقه

(۳۲) په شپږم ځل پچه د نفتالی قبیلې د کورنو راووتله. (۳۳) د دې سرحد د حلف نه د ضعننیم د څېړئ ونې ته تلے وو، دا ادامی‌نقب او یبنی‌اېل نه تر لقُوم پورې روان وو او دا د اُردن سره ختم وو. (۳۴) دا سرحد هلته نمرپرېواتۀ طرف ته ازنوت تبور ته تاو وو او د هلته نه حُقوق ته تاو وو او په جنوب کښې د زبولون سره، نمرپرېواتۀ طرف ته د آشر سره او نمرخاتۀ طرف ته د اُردن سره لګېدو. (۳۵) د پَخو دېوالونو ښارونه دا وُو، صدیم، صیر، حمات، رقت، کنرت، (۳۶) ادامه، راما، حصور، (۳۷) قادِس، ادرعی، عین‌حصور، (۳۸) ارون، مجدل‌اېل، حُریم، بیت‌عنات او بیت‌شمس، دا نولس ښارونه وُو، چې

ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ٣٩ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د نفتالی قبيلې کورَنو ته مِلاو شوی
وُو چې د هغوئ ميراث شی.

د دان قبيلې ته حواله شوې علاقه

٤٠ په اوؤم ځل پچه د دان قبيلې د کورَنو راووتله. ٤١ په هغې کښې دا علاقې شاملې وې، صُرعا، اِستال، عيرشمس، ٤٢
شعلبين، ايالون، اِتلاه، ٤٣ ايلون، تمنت، عقرون، ٤٤ اِلتِقيه، جبتون، بعلات، ٤٥ يهود، بنیبرق، جات رِمون، ٤٦
مےيرقون، رقون او داسې د يافا نه ګېرچاپېره علاقه هم. ٤٧ کله چې د دان د خلقو نه زمکه لاړه، نو هغوئ لشم ته لاړل او
حمله يې پرې وکړه. هغه يې قبضه کړو، د دې خلق يې ووژل او په مُلک باندې يې خپله دعویٰ وکړه. هغوئ هلته اوسېدل او
د هغه ښار نوم يې د لشم نه دان ته بدل کړو، يعنې د خپل پلار نيکهٔ نوم دان يې ورباندې کېښودو. ٤٨ دا ښارونه او د دې
کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د دان قبيلې کورَنو ته مِلاو شوی وُو چې خپل ميراث يې شی.

د آخری زمکې حواله کېدل

٤٩ کله چې بنی اِسرائيلو د زمکې تقسيمول ختم کړل، نو هغوئ د نون زوئ يشوَع له د زمکې يوه حِصه ورکړه چې د هغهٔ
خپل ميراث شی. ٥٠ لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو، هغوئ يشوَع له هغه ښار ورکړو چې کوم يې غوښتے وو،
يعنې د غرونو په مُلک اِفرائيم کښې د تمنتسِرح ښار هغهٔ بيا جوړ کړو او هغه په کښې اوسېدو. ٥١ اِلیعزر اِمام، د نون
زوئ يشوَع، د بنی اِسرائيلو د کورَنو مشرانو د زمکې دا برخې د پچې په ذريعه حواله کړې او په سيلا کښې يې د مالِک خُدائ
سره د مشورې په مطابق د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې داسې وکړل، نو په دې طريقه
هغوئ د زمکې تقسيمول ختم کړل.

د پناه ښارونه

٢٠ ١ نو مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل ٢ چې، ”بنی اِسرائيلو ته ووايه، د پناه دپاره ښارونه خوښ کړئ لکه څنګه
چې ما موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ٣ کله چې څوک په غلطۍ سره يو کس ووژنی نو هغه کس هغه ځائ ته تښتېدے شی
چې د بدل اخستونکو نه په امان کښې وی. ٤ نو هغه کس دې د دې ښارونو نه يو ښار ته وتښتی او د ښار د دروازې سره
د جرګې ځائ ته دې لاړ شی او چې څهٔ شوی وُو نو هغه دې مشرانو ته بيان کړی. نو بيا به هغه کس له اجازت ورکړی چې
ښار ته ورننوځی او د اوسېدو دپاره به يو ځائ ورکړی، نو هغه به هلته اوسيږی. ٥ کهٔ هغه کس هلته هم ورپسې لاړ شی
چې کوم بدل اخستل غواړی، نو د هغه ښار خلق دې هغوئ هيڅکله هغهٔ ته نهٔ حواله کوی. د ښار خلق به يې خامخا بچ کوی
ځکه هغهٔ به قصداً نهٔ بلکې په غلطۍ سره کس وژلے وی. ٦ هغه به تر هغې پورې په هغه ښار کښې ايسار وی چې تر
کومې پورې هغه مشر اِمام ژوندے وی او د هغهٔ سره عوامی عدالت وشی. بيا دې هغه په خپل ښار کښې کور ته واپس لاړ
شی، د کوم نه چې هغه راتښتېدلے وی.“ ٧ نو هغوئ د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته د نفتالی غرونو په مُلک کښې د ګليل
قادِس خوښ کړو، د اِفرائيم غرونو په مُلک کښې شِکم، او د يهوداه غرونو په مُلک کښې يې حبرون خوښ کړو. ٨ هغوئ
د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته، د يريحو نمرخاتهٔ طرف ته د صحرا په اوچت ځائ باندې او د روبين په علاقه کښې بصر خوښ
کړو، د جاد په علاقه جِلعاد کښې رامات، د منسی په علاقه کښې او په بسن کښې يې جولان خوښ کړو. ٩ دا د ټولو بنی

اِسرائيلو او د پردى مُلک هغه ټولو مسافرو دپاره د پناه ښارونه وُو کوم مسافر چې د هغوئ سره اوسېدل. هر چا به چې هم په غلطئ سره يو کس وژلے وو نو هغهٔ ته به د هغه کس نه په هغه ښارونو کښې پناه مِلاوېده چا به چې بدل اخستل غوښتل، چې ترڅو پورې په هغهٔ باندې په عوامى عدالت کښې فيصله نهٔ وه شوې نو هيڅ څوک به نهٔ شول وژلے.

د ليويانو ښارونه

۲۱ ۱ د ليوى قبيلې د کورَنو مشران اِلىعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او د ټولو بنى اِسرائيلو د قبيلو مشرانو له لاړل.
۲ هلته د کنعان په مُلک سيلا کښې مشرانو هغوئ ته ووئيل، "مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه حُکم کړے دے چې مونږ له
به د اوسېدو دپاره ښارونه راکولے شى او داسې د دې نه گېرچاپېره زمونږ د څاروو دپاره به د څرن زمکه راکولے شى."
۳ نو د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق بنى اِسرائيلو د خپلو علاقو نه ليويانو له خاص ښارونه او د څرن زمکې ورکړې.
۴ وړومبى ښارونه د ليوى خاندان د قُهات قبيلو ته حواله کړے شول. هغه خاندان کوم چې د هارون اِمام اولاد وُو هغوئ
ته د يهوداه، شمعون او بنيامين د علاقو نه ديارلس ښارونه حواله کړے شول. ۵ د قُهات باقى پاتې قبيلې ته د اِفرائيم، دان
او نمرپرېواتهٔ طرف ته منسى د علاقو نه لس ښارونه حواله کړے شول. ۶ د جيرسون قبيلې ته د يساکار، آشر، نفتالى او
نمرخاتهٔ طرف ته منسى د علاقو نه ديارلس ښارونه حواله کړے شول. ۷ د مرارى قبيلې کورَنو ته د روبين، جاد او
زبولون علاقو نه دولس ښارونه حواله کړے شول. ۸ بنى اِسرائيلو د پچې په ذريعه دا ښارونه او د دې د څرن زمکې
ليويانو ته حواله کړې، هم هغه شان چې څنگه مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه حُکم کړے وو. ۹ دا د هغه ښارونو نومونه
دى کوم چې د يهوداه او شمعون د علاقو نه ورکړے شوى وُو، ۱۰ دا د هارون اولاد له ورکړے شوى وُو چې هغوئ د
قُهات قبيله وه، چې هغوئ د ليويانو اولاد وو، ځکه چې اول هغوئ ته علاقه حواله کولے شوه. ۱۱ هغوئ له د قِريَتاربع
ښار ورکړے شو (اربع د عناق پلار وو)، اربع اوس حبرون بللے شى، دا د يهوداه د غرونو په مُلک کښې دے، د دې سره د
دې نه گېرچاپېره د څرن زمکه هم ورکړے شوه. ۱۲ خو د هغه ښار پټى او نزدې کلى د مخکښې نه د يفُنه زوئ کالب له په
ميراث کښې ورکړے شوى وُو. ۱۳ دا ښارونه سره د څرن د زمکې د هارون اِمام اولاد ته حواله شوى وُو، حبرون کوم
چې د پناه ښار وو، او لِبناه، ۱۴ يتير، استموع، ۱۵ حولون، دبير، ۱۶ عين، يُوطه او بيتشمس، چې د دې سره د څرن
زمکې هم وې، نهٔ ښارونه د يهوداه او شمعون دواړو قبيلو نه ورته حواله کړے شوى وُو. ۱۷ د بنيامين د علاقې نه هغوئ
له څلور ښارونه ورکړے شوى وُو، جبعون، جبعه، ۱۸ عنتوت او د علمون ښارونه، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې.
۱۹ ټول ديارلس ښارونه، سره د څرن د زمکې د هارون اولاد اِمامانو له ورکړے شوى وُو. ۲۰ د ليوى قبيلې د قُهات قبيلې
نورو کورَنو ته د اِفرائيم د علاقې نه څهٔ ښارونه حواله کړے شوى وُو. ۲۱ هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوى وُو، شِکم
او د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې د دې د څرن زمکه (شِکم د پناه يو ښار وو)، جزر، ۲۲ قِبضيم او د بيتحورون ښارونه،
چې د څرن زمکې د دې سره وې. ۲۳ د دان د علاقې نه هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوى وُو، اِلتقيه، جبتون، ۲۴
ايالون او جات رِمون، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۵ د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسى د علاقې نه هغوئ له دوه ښارونه
ورکړے شوى وُو، تعنک او جات رِمون، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۶ د قُهات قبيلې کورَنو ته ټول لس ښارونه مِلاو
شول، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۷ د ليوى قوم يوې بلې قبيلې جيرسون ته د نمرخاتهٔ په طرف منسى د علاقې نه دوه
ښارونه مِلاو شول يعنې په بسن کښې جولان، چې د پناه يو ښار وو او بعستراه، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۲۸ د
يساکار د علاقې نه هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، قِسيون، دبرت، ۲۹ يرموت او عينجنيم، چې د څرن زمکې ورسره
وې. ۳۰ د آشر د علاقې نه هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، مِسال، عبدون، ۳۱ حلقت او رِحوب چې د څرن زمکې
ورسره وې. ۳۲ د نفتالى د علاقې نه هغوئ ته درې ښارونه مِلاو شول، په گليل کښې قادِس، چې د پناه يو ښار وو او د

ځرن زمکې ورسره وې، حمات دور او قرتان چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۳۳ د جيرسون قبيلې مختلفو کورَنو ته ټول
ديارلس ښارونه مِلاو شول چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۳۴ د ليوی قبيلې د مراری پاتې قبيلې ته د زبولون علاقې نه څلور
ښارونه مِلاو شول، يقنِعام، قرتاه، ۳۵ دِمنه او نحلال چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۳۶ د روبين علاقې نه هغوئ ته څلور
ښارونه مِلاو شول، بصر، يهض، ۳۷ قديمات او مفعت چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۳۸ د جاد قبيلې نه هغوئ ته څلور
ښارونه مِلاو شول، په جِلعاد کښې رامات، چې د پناه يو ښار وو، چې د ځرن زمکې ورسره وې، محنايم، ۳۹ حسبون او
يعزير چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۴۰ نو د مراری قبيلې ته ټول دولس ښارونه حواله شوی وُو. ۴۱-۴۲ د بنی اِسرائيلو
د خپل مُلک نه ټول اتۀ څلوېښت ښارونه ليويانو له ورکړے شوی وُو چې د هغې نه ګېرچاپېره د ځرن زمکې وې.

د بنی اِسرائيلو مُلک نيول

۴۳ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له هغه ټول مُلک ورکړو د کوم يې چې د هغوئ پلار نيکۀ سره د ورکولو لوظ کړے وو.
کله چې بنی اِسرائيلو دا مُلک قبضه کړو، نو هغوئ هلته په هغه مُلک کښې دېره شول. ۴۴ مالِک خُدائ هغوئ له هم هغه
شان د هر طرف نه امن ورکړے وو، لکه څنګه چې هغۀ د هغوئ د پلار نيکۀ سره لوظ کړے وو. د هغوئ يو دشمن هم د
هغوئ مقابله نۀ شوه کولے ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ له په ټولو دشمنانو باندې فتح ورکړې وه. ۴۵ مالِک خُدائ چې د
بنی اِسرائيلو سره څومره وعدې کړې وې نو په هغې کښې يوه هم نۀ وه ناکامه شوې او ټولې يې پوره کړې وې.

د حضرت يشوَع د څۀ قبيلو رخصتول

۲۲ ۱ بيا يشوَع د روبين، جاد او د نمرخاتۀ طرف منسی قبيلې خلق راغونډ کړل. ۲ او يشوَع ورته وفرمائيل، ”تاسو
هغه هر څۀ کړی دی چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د څۀ کولو حُکم درکړے دے او تاسو زما ټول حُکمونه
منلی دی. ۳ په دې ټولو وختونو کښې تاسو يو ځلې هم د خپلو بنی اِسرائيلو سره بې‌وفائی نۀ ده کړې. تاسو د مالِک خُدائ
د خپل خُدائ پاک حُکم ښۀ منلے دے. ۴ نو چې څنګه هغۀ وعده کړې ده، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو خپلو
بنی اِسرائيلو له آرام درکړے دے. نو په هغه مُلک کښې واپس خپلو کوروتو ته لاړ شئ، کوم مُلک چې د اُردن نمرخاتۀ
طرف ته دے، هغه مُلک چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ درکړے دے. ۵ خيال کوئ چې هغه قانون پوره ومنئ
چې موسیٰ د هغې حُکم درکړے دے يعنې د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ، د هغۀ حُکمونه منئ، د هغۀ
وفادار اوسئ او د زړۀ د اخلاصه د هغۀ خِدمت کوئ.“ ۶-۸يشوَع د خپل برکت سره او د دې خبرو سره هغوئ واپس خپلو
کورونو ته ولېږل، ”تاسو خپلو کورونو ته ډېر مالداره واپس روان يئ او ډېر څاروی، سپين زر، سرۀ زر، زېړ، اوسپنه او
ډېرې جامې درسره دی. تاسو چې د خپلو دشمنانو نه څۀ اخستی دی نو د هغې نه د خپلو قبيلو خلقو له حِصه ورکړئ.“ او
هغوئ کورونو ته لاړل. موسیٰ د اُردن نمرخاتۀ طرف ته زمکه د منسی نيمې قبيلې له ورکړې وه، خو يشوَع د منسی باقی
نيمې قبيلې له د نورو قبيلو سره د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته زمکه ورکړه. ۹ د روبين، جاد او نمرخاتۀ طرف ته منسی
قبيلو خلق واپس خپلو کورونو ته لاړل. هغوئ پاتې بنی اِسرائيل د کنعان په مُلک سيلا کښې پرېښودل او خپل مُلک جِلعاد ته
يې سفر شروع کړو، دا مُلک هغوئ د هغه حُکم په مطابق نيولے وو چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه کړے وو.

د اُردن سره قربانګاه

۱۰ خو په کوم وخت کښې چې هغوئ لا په کنعان کښې وُو او چې کله هغوئ د اُردن سره نزدې جليلوت نومې ځائ ته
راغلل، نو د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې سرِى هلته د دې دپاره ايسار شول چې يوه لويه او د شان و شوکت والا
قربان‌ګاه جوړه کړى. ۱۱ باقى بنى اِسرائيلو ته ووئيلے شول چې، "واورئ، د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې کنعان
مُلک ته ننوتلو په ځائ کښې، زمونږ په طرف باندې د اُردن سيند سره يوه قربان‌ګاه جوړه کړې ده." ۱۲ کله چې بنى
اِسرائيل د دې نه خبر شول، نو د سيلا سره ټول قوم د دې دپاره راغونډ شو چې د نمرخاتۀ طرف ته قبيلو خِلاف جنګ
وکړى. ۱۳ نو بنى اِسرائيلو د اِلىعزر اِمام زوئ فينحاس د جِلعاد په مُلک کښې د روبين، جاد او د نمرخاتۀ طرف منسى
قبيلې خلقو له ولېږلو. ۱۴ بيا لس مشران د فينحاس سره لاړل، چې هر يو د بنى اِسرائيلې قبيلې مشر وو او هر يو په قبيلو
کښې د کورنو مشر وو. ۱۵ هغوئ په جِلعاد کښې د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې خلقو له راغلل او ورته يې ووئيل
چې، ۱۶ "د مالِک خُدائ ټول قوم تپوس کوى چې تاسو د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک خِلاف دا عمل ولې
کړے دے؟ چې دا قربان‌ګاه تاسو د ځان دپاره جوړه کړې ده نو د مالِک خُدائ خِلاف مو بغاوت کړے دے او تاسو د هغۀ
په لاره نۀ يئ روان. ۱۷ په فعور کښې زمونږ هغه ګناه درته ياده ده څۀ، چې په کوم وخت کښې مالِک خُدائ په خلقو وبا
راوستله؟ مونږ د هغې په وجه تر اوسه پورې په تکليف کښې يُو. ولې هغه ګناه کافى نۀ وه څۀ؟ ۱۸ تاسو اوس د هغۀ په لاره
د تلو نه اِنکار کوئ څۀ؟ کۀ تاسو نن د مالِک خُدائ خِلاف سرکشى وکړه، نو سبا به هغه د بنى اِسرائيلو ټول قوم ته په قهر
وى. ۱۹ نو بيا، کۀ ستاسو مُلک د عبادت دپاره ښۀ نۀ وى، نو د مالِک خُدائ مُلک ته ورننوځئ، چرته چې د هغۀ مقدسه
خېمه ده. زمونږ په مينځ کښې په څۀ زمکه باندې دعوىٰ وکړئ. خو د مالِک خُدائ خِلاف سرکشى مۀ کوئ او نۀ چې مونږ
سرکشه کړئ چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د قربان‌ګاه نه علاوه يوه قربان‌ګاه جوړه کړُو. ۲۰ هغه راپه ياد کړئ
چې د زارح زوئ عکن د هغه څيزونو سره خيانت وکړو چې د هغې تباهى ضرورى وه، د دې په وجه د بنى اِسرائيلو ټول قوم
ته سزا مِلاو شوه. د عکن د ګناه په وجه نور کسان هم مړۀ شوى وُو." ۲۱ د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلو خلقو د
نمرپرېواتۀ طرف ته قبيلو د کورنو مشرانو ته په جواب کښې ووئيل، ۲۲ "خُدائ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائ دے.
خُدائ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائ دے. هغۀ ته پته ده چې مونږ داسې ولې وکړل او مونږ غواړُو چې تاسو ته هم پته
ولګى. کۀ مونږ سرکشى وکړه او په مالِک خُدائ باندې مو ايمان ونۀ لرلو، نو مونږ نور ژوندى مۀ پرېږدئ. ۲۳ کۀ مونږ د
مالِک خُدائ نافرمانى وکړه او د دې دپاره مو خپله قربان‌ګاه جوړه کړه چې په دې باندې نذرانې وسوزوو او يا يې د غلې
نذرانې او سلامتىٔ نذرانې دپاره استعمال کړُو، نو مالِک خُدائ دې په خپله مونږ له سزا راکړى. ۲۴ مونږ داسې ځکه وکړل
چې په راتلونکى وختونو کښې ستاسو اولاد زمونږ اولاد ته ونۀ وائى چې ستاسو د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک
سره هيڅ کار نشته. ۲۵ هغۀ زمونږ او ستاسو يعنې د روبين او جاد خلقو په مينځ کښې د اُردن د حد پوله جوړه کړه.
ستاسو د مالِک خُدائ سره هيڅ کار نشته. نو بيا کېدے شى چې ستاسو اولاد زمونږ اولاد د مالِک خُدائ د عبادت نه منع
کړى. ۲۶ نو مونږ قربان‌ګاه د نذرانو سوزولو او پېش کولو دپاره نۀ ده جوړه کړې، ۲۷ بلکې د دې دپاره مو جوړه کړه
چې دا زمونږ او ستاسو او زمونږ نه پس د نسلونو دپاره يو يادګار وى، چې مونږ بېشکه د مالِک خُدائ د مقدسې خېمې په
مخکښې د هغۀ عبادت کوُو او هغۀ ته خپلې نذرانې وسوزوو او قربانۍ او د سلامتىٔ نذرانې پېش کوُو. نو داسې ستاسو اولاد
به دا خبره نۀ کوى چې د مالِک خُدائ سره زمونږ هيڅ کار نشته. ۲۸ زمونږ خيال دا وو، کۀ چرې داسې وشول، نو زمونږ
اولاد به وائى چې ګورئ، زمونږ پلار نيکۀ هم هغه شان قربان‌ګاه جوړه کړې ده لکه څنګه چې د مالِک خُدائ قربان‌ګاه ده،
دا د سوزېدونکو نذرانو او قربانو دپاره نۀ ده بلکې دا زمونږ او ستاسو د خلقو دپاره يو يادګار دے. ۲۹ مونږ به ببخى د
مالِک خُدائ خِلاف سرکشى نۀ کوُو او نۀ به د هغۀ نه اوړو چې د نذرانو د سوزېدو او غلې او د قربانو پېش کولو دپاره يوه
قربان‌ګاه جوړه کړُو. کومه قربان‌ګاه چې د مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د حضور خېمې په مخکښې ولاړه ده نو صرف

هغه به د دې دپاره استعمالولے شی.“ ۳۰ فینحاس اِمام او د قوم هغه لس مشران سړی کوم چې د هغهٔ سره وُو، د
نمرپرېواتهٔ طرف ته د قبیلو د کورَنو مشران د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې د خبرو نه خبر شول، نو هغوئ خوشحاله
شول. ۳۱ د اِلیعزر اِمام زوئ فینحاس هغوئ ته ووئیل، ”اوس مونږ ته پته ده چې مالِک خُدائ زمونږ مل دے. تاسو د هغهٔ
خِلاف سرکشی ونهٔ کړه، نو داسې تاسو بنی اِسرائیل د مالِک خُدائ د سزا نه بچ کړل.“ ۳۲ بیا فینحاس او مشران د جِلعاد
په مُلک کښې د روبین او جاد د خلقو نه روان شول او واپس په کنعان کښې د بنی اِسرائیلو خلقو له لاړل او هغوئ یې خبر
کړل. ۳۳ بنی اِسرائیل خوشحاله وُو او د خُدائ پاک ثناء صِفت یې کولو. هغوئ جنګ له د تلو او هغه خبرې پرېښودې چې
هغه مُلک به تباه کړُو چرته چې د روبین او جاد خلق اوسېږی. ۳۴ د روبین او جاد خلقو ووئیل، ”دا قربانګاه زمونږ ټولو
دپاره یو یادګار دے چې مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے.“ نو هغوئ په دې باندې ”یادګار“ نوم کېښودو.

د یشوَع آخری تقریر

۲۳ ۱ ډېره موده وروستو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له د هغوئ ګېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړو. په هغه وخت کښې
یشوَع ډېر بوډا وو، ۲ نو هغهٔ ټول بنی اِسرائیل، مشران، مالِکان، قاضیان او د خلقو آفسران راوغوښتل او ورته یې ووئیل،
”زهٔ اوس ډېر بوډا شوے یم. ۳ تاسو هغه هر څهٔ لیدلی دی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې ټولو قومونو سره
ستاسو دپاره کړی دی. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو دپاره جنګ کوی. ۴ ما ستاسو قبیلو ته د هغه قومونو
مُلک حواله کړے دے چې خپل میراث یې شی کومو قومونو چې شکست نهٔ دے خوړلے او ورسره د هغه ټولو قومونو چې
ما د مخکښې نه فتح کړی دی، چې هغوئ د نمرخاتهٔ طرف ته د اُردن سیند نه واخله د نمرپرېواتهٔ طرف ته د مدیترانی
سمندر پورې دی. ۵ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه پاتې شوی قومونه ستاسو نه په شا کړی او چې تاسو مخ په
وړاندې څئ نو هغوئ به وشړئ. د هغوئ مُلک به ستاسو شی، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
وعده کړې ده. ۶ نو پام کوئ چې هغه هر څهٔ ومنئ او هغه هر څهٔ وکړئ کوم چې د موسیٰ د شریعت په کِتاب کښې
لیکلے شوی دی او د هغې نه یو طرف ته هم مهٔ اوړئ. ۷ نو بیا به تاسو د هغه خلقو سره کار نهٔ لرئ کوم چې ستاسو
سره پاتې وی، نهٔ به د هغوئ د معبودانو نومونه په ژبه راولئ، او نهٔ به دا نومونه د قسم دپاره استعمالوئ، نهٔ به د هغه
معبودانو عبادت کوئ او نهٔ به ورته سجده لګوئ. ۸ د دې په ځائ، د مالِک خُدائ هم هغه شان وفادار اوسئ، لکه څنګه
چې تر اوسه پورې وفادار یئ. ۹ چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو مالِک خُدائ لوئ لوئ او تکړه قومونه شړلی دی او تر
اوسه پورې څوک د دې قابل نهٔ دی چې ستاسو خِلاف ودرېږی. ۱۰ ستاسو هر یو کس زر سړو له منډه ورکولے شی،
ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو دپاره جنګ کوی، هم هغه شان لکه څنګه چې هغهٔ وعده کړې ده. ۱۱ نو
بیا کوشش کوئ چې د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مینه وکړئ. ۱۲ کهٔ تاسو بېوفا شئ او د هغه قومونو سره اِتحاد
وکړئ کوم قومونه چې تر اوسه پورې ستاسو سره پاتې دی او د هغوئ سره ودونه وکړئ، ۱۳ نو تاسو یقین وکړئ چې کله
تاسو مخ په وړاندې څئ نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به نور هغه قومونه ونهٔ شړی. او هغوئ به ستاسو دپاره د دام یا
د کندې په شان خطرناک وی او د کوړې په شان به داسې دردناک وی لکه چې ستاسو ملا ورباندې ووهلے شی او یا چې
ازغی ستاسو سترګې ړندې کړی. او دا به په هغه وخت ختم شی چې ستاسو یو کس هم په دې ښائسته مُلک کښې پاتې نهٔ
شی هغه مُلک چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے دے. ۱۴ اوس زما د مرګ وخت نزدې دے او تاسو
هر یو کس د زړهٔ د کومې نه خبر یئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې هره یوه وعده کړې ده نو هغه یې پوره کړې
ده، داسې یوه وعده هم نشته چې پوره شوې نهٔ وی. ۱۵ خو لکه څنګه چې هغهٔ کومه وعده کړې ده او هره یوه یې پوره

کړې ده، نو داسې کۀ تاسو د هغۀ نافرمانی وکړئ نو خُدائ پاک به هغه افتونه هم راولی. تاسو به تباه کړی او د هغه ښۀ
مُلک نه به مو ورک کړی کوم ښۀ مُلک چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے وو. ۱۶ کۀ تاسو هغه لوظ
مات کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغې سر ته رسولو حُکم درکړے دے او تاسو د نورو معبودانو خِدمت او
عبادت وکړئ، نو بیا به هغه په خپله غصه کښې تاسو له سزا درکړی، نو ډېر زر به ستاسو یو کس هم په دې ښۀ مُلک کښې
پاتې نۀ شی چې کوم هغۀ درکړے دے.“

د حضرت یشوَع په شِکم کښې خلقو ته تقریر کول

۲۴ ۱ یشوَع په شِکم کښې د بنی اِسرائیلو ټولې قبیلې راغونډې کړې. هغۀ مالِکان، مشران، قاضیان او د بنی اِسرائیلو
آفسران راوغوښتل او هغوئ د خُدائ پاک حضور ته راغلل. ۲ یشوَع خلقو ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک داسې فرمائی چې، ډېر وخت مخکښې، ستاسو پلار نیکۀ، سره د اِبراهیم او نحور د پلار تارح، د فرات سیند نه
اخوا اوسېدل او هغوئ د نورو معبودانو عبادت کولو. ۳ بیا ما ستاسو پلار نیکۀ اِبراهیم د فرات سیند نه اخوا مُلک نه
روان کړو او د کنعان په ټول مُلک کښې مې وګرځولو. ما هغۀ له ډېر اولاد ورکړو. ما هغۀ له اِسحاق ورکړو، ۴ او اِسحاق
له مې یعقوب او عِیسو ورکړل. ما عِیسو له د ادوم د غرونو مُلک ورکړو چې خپل میراث یې شی، خو ستاسو پلار نیکۀ
یعقوب او د هغۀ بچی لاندې مِصر ته لاړل. ۵ ما بیا موسیٰ او هارون ولېږل او په مِصر باندې مې لوئ افتونه راوستل او د
هغې نه پس ما تاسو راوویستلئ. ۶ ما ستاسو پلار نیکۀ د مِصر نه راوویستل او مِصریان د جنګی ګاډو او په آسونو
سوارو کسانو سره په هغوئ پسې ؤو. خو کله چې ستاسو پلار نیکۀ بحرِقُلزم ته ورسېدل ۷ نو هغوئ ما ته د مدد دپاره
فریاد وکړو او ما د هغوئ او د مِصریانو په مینځ کښې تیارۀ راوستله. ما مِصریان په سمندر لاهُو کړل او هغوئ مې ورډُوب
کړل. تاسو په خپلو سترګو ولیدل چې ما په مِصر څۀ کړی دی. تاسو تر ډېره وخته پورې په هغه بیابان کښې اوسېدئ. ۸
بیا ما تاسو د اموریانو مُلک ته راوستلئ، کوم چې د اُردن نمرخاتۀ طرف ته اوسېدل. هغوئ ستاسو سره جنګ وکړو، خو
ما تاسو له په هغوئ باندې فتح درکړه. تاسو د هغوئ مُلک قبضه کړو او چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو هغوئ مو تباه کول.
۹ بیا د موآب بادشاه صفور زوئ بلق ستاسو خِلاف جنګ وکړو. هغۀ د بعور زوئ بلعام راوغوښتو او ورته یې ووئیل چې
په تاسو لعنت ووائی. ۱۰ خو ما بلعام ته غوږ نۀ نیولو، نو ځکه هغۀ تاسو له برکت درکړو، او داسې ما تاسو د بلق نه بچ
کړئ. ۱۱ تاسو د اُردن نه پورې وتئ او یریحو ته راغلئ. د یریحو سړو ستاسو خِلاف جنګ وکړو، هم هغه شان چې څنګه
اموریانو، فرزیانو، کنعانیانو، حِتیانو، جرجاسیانو، حِویانو او یبوسیانو کړی ؤو. خو ما تاسو له په هغه ټولو باندې فتح
درکړه. ۱۲ چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو ما هغوئ د دې دپاره په وارخطایۍ آخته کړل چې هغه دوه اموری بادشاهان
وشړم، دا کار ستاسو د تُورو او لیندو په ذریعه نۀ وو شوے. ۱۳ ما تاسو له یو داسې زمکه درکړه چې تاسو هیڅکله کَرلې
نۀ وه او داسې ښارونه مې درکړل چې تاسو جوړ کړی نۀ ؤو. اوس تاسو هلته اوسېږئ او د هغه باغونو نه انګور خورئ چې
تاسو کَرلی نۀ دی او د هغه ونو نه د زیتُونو مېوه خورئ چې تاسو کَرلی نۀ دی.“ ۱۴ نو یشوَع فرمائیل چې، ”د مالِک خُدائ
نه یرېږئ او په اخلاص او ایماندارۍ سره د هغۀ خِدمت وکړئ. او د هغه معبودانو نه ځان خلاص کړئ چې ستاسو پلار
نیکۀ په مسوپتامیه او مِصر کښې د هغوئ عبادت کولو او صِرف د مالِک خُدائ خِدمت کوئ. ۱۵ کۀ ستاسو زړۀ نۀ کېږی
چې د هغۀ خِدمت وکړئ، نو نن دا فیصله وکړئ چې د چا خِدمت به کوئ، د هغه معبودانو چې ستاسو پلار نیکۀ په
مسوپتامیه کښې د هغوئ عبادت کولو یا د اموریانو د معبودانو، چې د چا په مُلک کښې تاسو اوس اوسېږئ. خو پاتې شوه
زما او زما د خاندان خبره، نو مونږ به د مالِک خُدائ خِدمت کوُو.“ ۱۶ خلقو ورته په جواب کښې ووئیل، ”مونږ به هیڅکله

مالِک خُدائ نهٔ پرېږدو چې د نورو معبودانو عبادت وکړُو. ۱۷ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک زمونږ پلار نيکهٔ او مونږ په
مِصر کښې د غلامئ نه راوويستلو او چې هغهٔ کومې معجزې کولې نو هغه مو وليدلې. چې مونږ د هر يو قوم نه هم تېرېدو او
هر ځائ له هم تلو نو هغهٔ مونږ په حِفاظت کښې ساتلو. ۱۸ کله چې مونږ دې مُلک ته مخ په وړاندې تلو، نو مالِک خُدائ
هغه ټول اموريان وشړل کوم چې دلته اوسېدل. نو ځکه مونږ به هم د مالِک خُدائ خِدمت کوُو، هغه زمونږ خُدائ پاک
دے.“ ۱۹ يشوَع خلقو ته وفرمائيل، ”خو کېدے شی چې تاسو د دې قابل نهٔ شئ چې د مالِک خُدائ خِدمت وکړئ. هغه يو
مقدس او غيرتی خُدائ پاک دے او هغه به ستاسو گناهونه نهٔ معاف کوی، ۲۰ او کهٔ تاسو هغه پرېږدئ او د پردو معبودانو
خِدمت وکړئ، نو هغه به ستاسو خِلاف شی او تاسو له به سزا درکړی. هغه به تاسو تباه کړی، اگر چې هغه ستاسو سره
مخکښې ښهٔ هم وو.“ ۲۱ نو خلقو يشوَع ته ووئيل، ”نه، مونږ به د مالِک خُدائ خِدمت کوُو.“ ۲۲ يشوَع هغوئ ته
وفرمائيل، ”تاسو په خپله د دې حقيقت گواهان يئ چې تاسو د مالِک خُدائ خِدمت خوښ کړے دے.“ هغوئ ووئيل، ”آو،
مونږ د دې خبرې گواهان يُو.“ ۲۳ نو يشوَع ورته وفرمائيل، ”تاسو سره چې کوم پردی بُتان دی نو د هغې نه ځان خلاص
کړئ، نو داسې به تاسو د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک سره وفادار اوسئ.“ ۲۴ بيا خلقو يشوَع ته ووئيل،
”مونږ به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خِدمت کوُو. مونږ به د هغهٔ حُکمونه منو.“ ۲۵ نو په هغه ورځ يشوَع د خلقو
سره يو لوظ وکړو او هلته په شِکم کښې هغهٔ ورته قانون او اصُول وښودل. ۲۶ يشوَع دا حُکمونه د خُدائ پاک د شريعت
په کِتاب کښې وليکل. بيا هغهٔ يو لوئ کاڼے واخستلو او د مالِک خُدائ په مقدس ځائ کښې يې د څېړۍ د ونې لاندې
ودرولو. ۲۷ هغهٔ ټولو خلقو ته وفرمائيل، ”دا کاڼے به زمونږ گواه وی. دې کاڼی هغه ټولې خبرې اورېدلې دی کومې چې
مالِک خُدائ مونږ سره کړې دی. نو دا به ستاسو خِلاف يو گواه وی، چې د خُدائ پاک خِلاف د سرکشۍ نه مو وساتی.“
۲۸ بيا يشوَع خلق ولېږل او هغوئ ټول د هغه مُلک خپلې برخې ته راواپس شول.

د حضرت يشوَع او اِلیعزر وفات کېدل

۲۹ د هغې نه پس، د مالِک خُدائ خِدمتگار د نون زوئ يشوَع د يو سل او لسو کالو په عُمر کښې وفات شو. ۳۰ هغوئ
هغه د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې د تمنت‌سِره سره په خپله زمکه کښې ښخ کړو چې دا مُلک د جعس غر شمالی طرف ته
دے. ۳۱ ترڅو پورې چې يشوَع ژوندے وو، نو بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِدمت کولو او د هغهٔ د مرگ نه پس هغوئ تر
هغې پورې هم دغه شان کول چې هغه مشران ژوندی وُو چې کومو مشرانو په خپله هغه هر څهٔ وليدل چې مالِک خُدائ څهٔ د
بنی اِسرائيلو دپاره کړی وُو. ۳۲ بنی اِسرائيلو چې د مِصر نه د يوسف کوم هډُوکی راوړی وُو نو هغوئ هغه د شِکم په هغه
زمکه کښې ښخ کړل کومه چې يعقوب د شِکم د پلار د همور د زامنو نه د سپينو زرو په سلو سِکو باندې اخستې وه. دا هغه
زمکه وه چې د يوسف د اولاد په ذريعه ميراث شوې وه. ۳۳ د هارون زوئ اِلیعزر مړ شو او په جبعه کښې ښخ شو، دا
هغه ښار وو چې د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې وو او چې د هغهٔ زوئ فينحاس له ورکړے شوے وو.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹